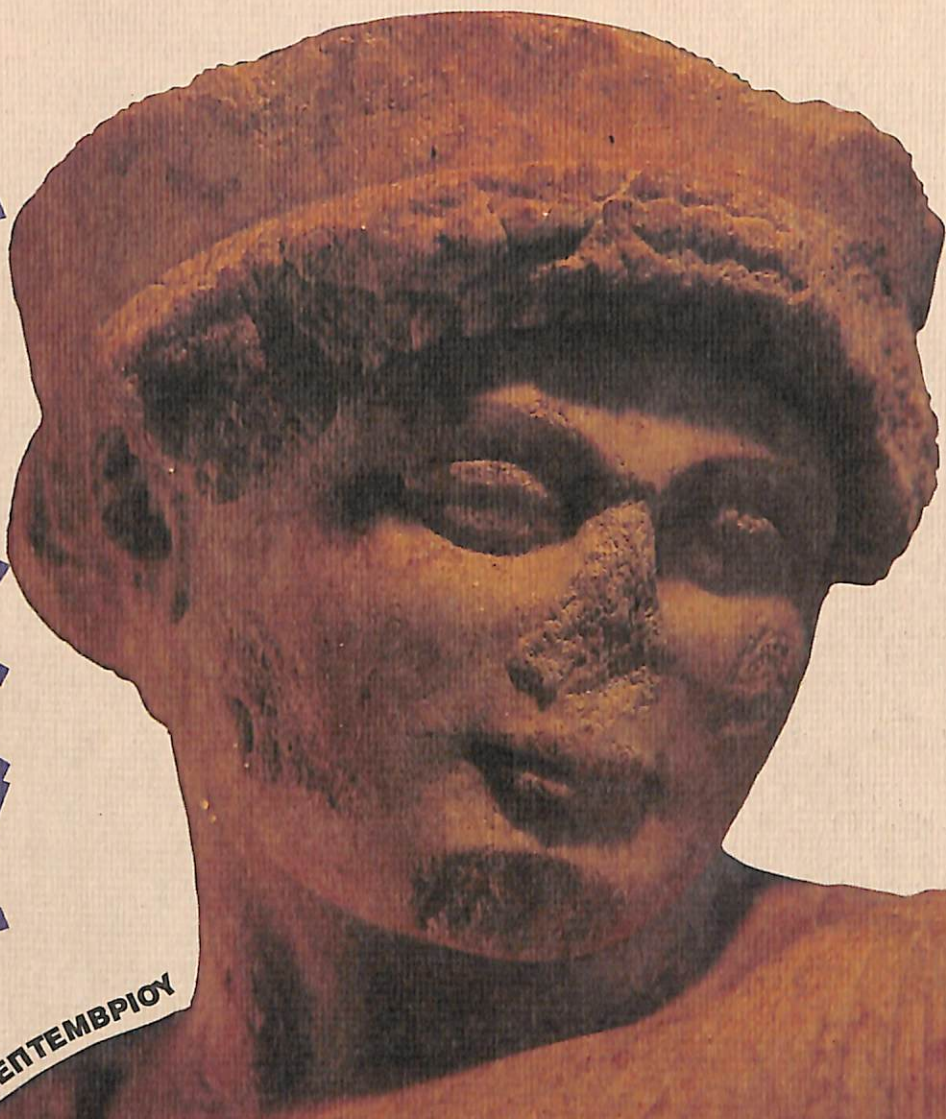

ΑΙΣΧΥΛΕΙΔ'96

26 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ - 15 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

ΔΗΜΟΣ ΕΛΕΥΣΙΝΟΣ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΑΙΣΧΥΛΕΙΩΝ

Πήλινο ειδώλιο
κλασικών χρόνων
που βρέθηκε
σε σωστική ανασκαφή
στην Ελευσίνα.
Εικονίζει γυναίκα
που παίζει τύμπανο.

Με τα μάτια της ψυχής προσπαθούμε κάθε χρόνο να δούμε τα Μυστήρια τα "σεμνά" διοργανώνοντας με κάθε σεβασμό τα "ΑΙΣΧΥΛΕΙΑ".

Δεν έχω πεισθεί αν είμαστε ανιδιοτελείς ή αν έχουμε την ιερή ιδιοτέλεια του δεδομένου που ζητά κάτι επιτακτικά.

Έχω την αίσθηση πως συρόμενοι από την καθημερινότητα και την ανάγκη σ' ένα ζοφώδη βίο, σ' έναν αγώνα άπελπι θέλουμε να παρακαλέσουμε όπως στον Ομηρικό Ύμνο στη Δήμητρα.

*"θεά δώσε μας την Άνοιξη κάνε ν' ανθίσουν οι καρδιές
κι ο τόπος γιατί χειμάζονται όλα. Δώσε μας πάλι τις αρχέγονες αξίες,
την αγάπη για τη φύση, την ελπίδα για
τη ζωή και την πίστη για την αιωνιότητα".*

Μακρύνουμε σε λαβύρινθους τεχνολογικούς, σε άθλους βιομηχανικούς και τελικά μικρύνουμε, ευτελιστήκαμε και χάσαμε την ουσία.

Όμως εμείς σαν Ελευσίνιοι θα αγωνισθούμε, δε θα χαθούμε. Έχουμε ρίζες, έχουμε στόχους, έχουμε παράδοση και ήρωες προστάτες.

Κάποιες ώρες ανύποπτες τα παιδιά και οι αθώοι - όσοι αθώοι - βλέπουν στην "αγέλαστη πέτρα" να σέρνουν αρβανίτικο μοιρολόι η θεά Δήμητρα και η κυρά Παμεινώνταινα. Έδωσαν τα παιδιά τους για την Ελευσίνα, για τον άνθρωπο, για την Ειρήνη, για την Άνοιξη.

Τελούμε τα Αισχύλεια "εις ανάμνησιν" τον ίδιο μήνα, στον ίδιο χώρο, οι ίδιοι άνθρωποι.

*"Ευτυχισμένος όποιος από τους ανθρώπους της γης
τα έχει δει ποτέ του.*

*Ενώ ο αμύητος κι όποιος δε λαβαίνει μέρος σε
τούτες τις ιερές τελετές, πεθαίνοντας και
κατεβαίνοντας στη σκοτεινιά του Κάτω Κόσμου,
δε θα' χει την ίδια μοίρα".*

*Ομηρικός Ύμνος στη Δήμητρα
479 - 482 στίχοι*

**Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΕΛΕΥΣΙΝΟΣ
ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΑΙΣΧΥΛΕΙΩΝ**

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α. ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ

Εφορος Αρχαιοτήτων. Ο πρώτος ανασκαφεύς της Ελευσίνας, εργάστηκε για την αποκάλυψη του Ιερού της Δήμητρας από το 1882 έως το 1893.

Έγραψε τον πρώτο "Οδηγό" του χώρου, που δημοσιεύθηκε στα 1906 με τίτλο "Η Ελευσίς τα μυστήρια, τα ερείπια και το μουσείον αυτής".

Μία μικρή οδός της σύγχρονης πόλης φέρει τ' όνομά του.

Ο αρχαιολόγος

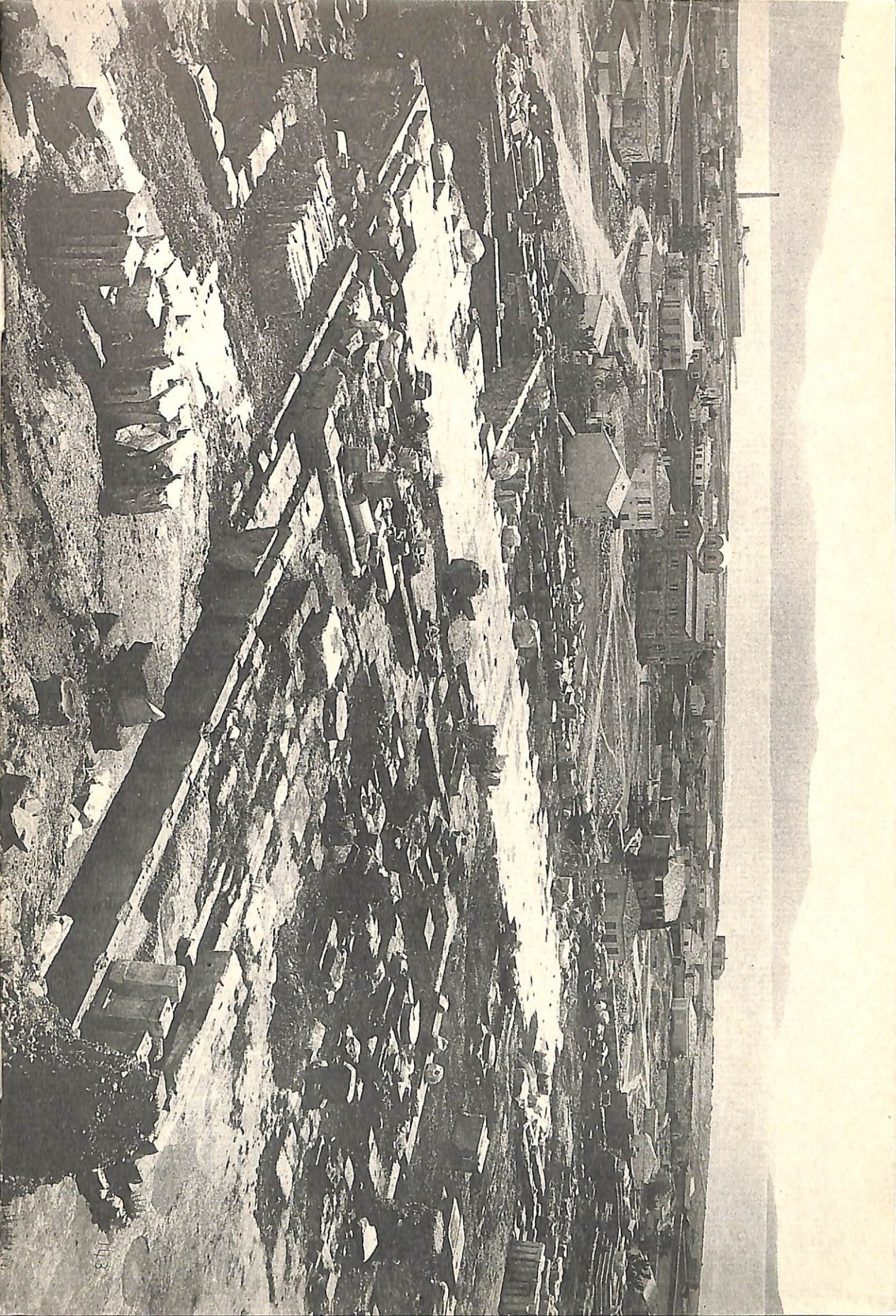
Κ. Κουρουνιώτης, ανασκαφέας
και αυτός του ιερού χώρου,

από το 1917 έως το 1945, σε τόμο αφιερωμένο στον Δ. Φίλιο,
έγραψε:

Ο Δημήτριος Φίλιος ήρχισε την ανασκαφήν εν μέσω μεγίστων δυσκολιών. Όλην του την επιστημονικήν δύναμιν και το μεγαλύτερον μέρος της ζωής του αφιέρωσεν εις την ανασκαφήν της Ελευσίνας και την μελέτην των Ελευσινιακών ζητημάτων. Την ανασκαφήν διηύθυνε μέχρι το 1893.

Έργον αυτού αποκλειστικώς είναι η αποκάλυψις του Τελεστηρίου και κατά το πλείστον και όλου του Ελευσινιακού ιερού. Εις τον Δημ. Φίλιον οφείλεται και η αποκάλυψις του νοτίως του ιερού, πανάρχαιου νεκροταφείου.

Δεν ητύχησα να γνωρίσω τον Δ. Φίλιον κατά τον χρόνον της δράσεως αυτού εν Ελευσίνι, αλλ' ήτο γενικώς γνωστή η φήμη του άοκνου ζήλου και της εξαιρετικής αφοσιώσεως, με την οποία είχεν επιδοθή εις την ανασκαφήν της Ελευσίνας. Διά τούτων δε κυρίως κατώρθωσε να υπερνικήση όλα τα παντοειδή εμπόδια και να φέρη το έργον επί της καλλίστης προς το τέρας οδού.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟΣ ΧΩΡΟΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ 1 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

"ΟΡΦΕΙΑ ΓΗΡΥΣ"

Μουσικό Δρώμενο, Ποίησης - Χορικών & Πύρριχης
του Ηλία Παπαδόπουλου.

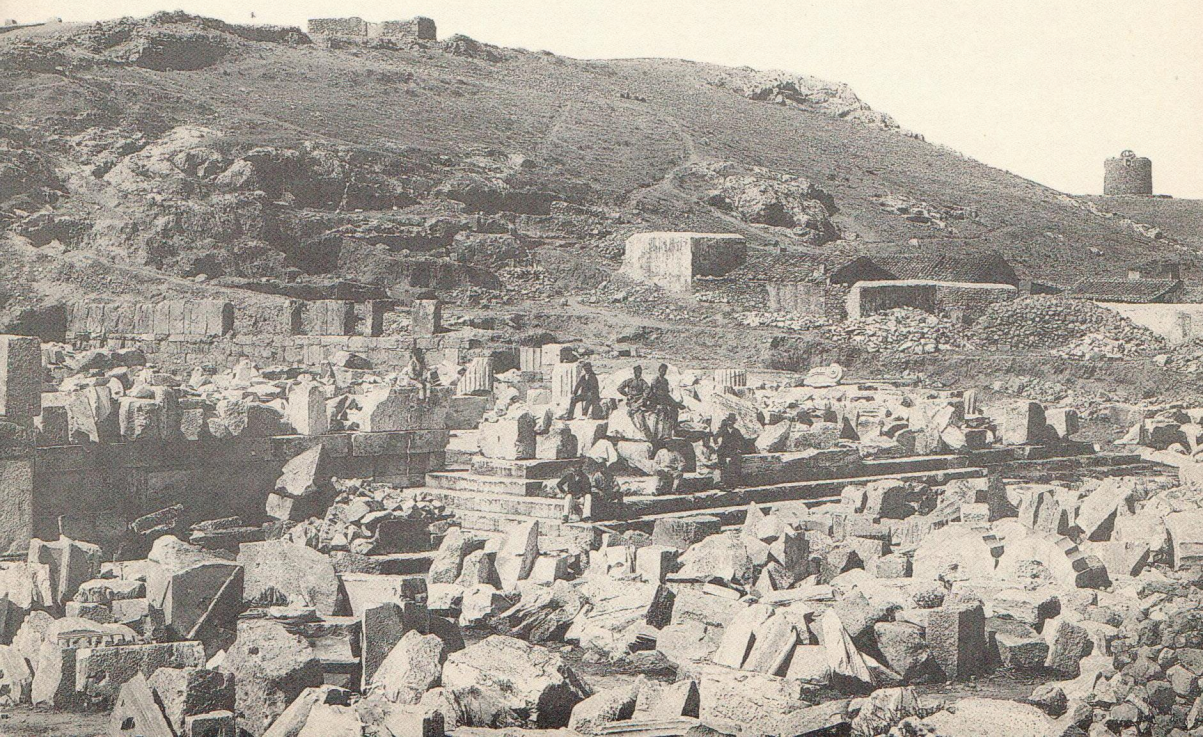
ΣΑΒΒΑΤΟ 7 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

ΣΟΦΟΚΛΗ "ΟΙΔΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ"

Τραγωδία από το Σύγχρονο Θέατρο Αθήνας.

Τιμή εισιτηρίου 1500 δραχ.

Οι παραστάσεις αρχίζουν στις 8.30. μ.μ.

ΗΛΙΑ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ ΟΡΦΕΙΑ ΓΗΡΥΣ

ΜΕΡΟΣ Α΄

"ΕΡΙΓΗΡΥΣ ΛΥΡΑ"

1. "Η Φωνή της Λύρας"

Κελευσματικό φώνημα, δελφίνιος ειρμός, δακρυρροούσα αμυγδαλιά.

2. "Εωθινό"

Μέλος εαρινό - της ανθισμένης αμυγδαλιάς-

ΜΕΡΟΣ Β΄ - Γ΄

"ΟΡΦΕΙΑ ΓΗΡΥΣ"

Δρώμενο ποίησης χορικών και πύρριχης.

ΜΟΥΣΙΚΟΙ: ΟΡΧΗΣΤΡΑ "ΕΛΛΗΣΠΟΝΤΟΣ"

ΧΟΡΩΔΟΙ: ΧΟΡΟΣ "ΟΡΦΕΙΑ ΓΗΡΥΣ"

ΜΟΝΩΔΟΙ: ΑΟΙΔΟΣ ΚΑΙ ΨΑΛΤΗΣ

ΧΟΡΕΥΤΕΣ: ΧΟΡΟΣ ΠΥΡΡΙΧΙΣΤΩΝ

ΡΑΨΩΔΟΙ: ΑΦΗΓΗΣΗ - ΠΑΡΑΚΑΤΑΛΟΓΗ

ΙΛΑΡΩΔΟΣ: Λύρα Πόντου

ΜΟΥΣΙΚΗ, ΧΟΡΙΚΑ,

ΣΚΗΝΟΘΕΤΙΚΗ ΑΠΟΔΟΣΗ: Ηλίας Παπαδόπουλος

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΧΟΡΩΔΙΑΣ: Μαίρη Κωνσταντινίδου

ΣΚΗΝΟΘΕΤΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: Νίκος Φατούρος

ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΥΝ

"ΕΛΛΗΣΠΟΝΤΟΣ"

Λύρα: Ηλίας Παπαδόπουλος

Κανονάκι: Τόλης Τσαρδάκας

Πολλίτικη Λύρα: Σωκράτης Σινόπουλος

Βιολί: Σωτήρης Κατσούρας

Κοντραμπάσο: Αγαμέμνων Μάρδας

Κρουστά: Κ. Παπαδοπούλου - Κ. Ζώης

Κορυφαίες

Αναστασία Ρουβολή, Αμαλία Σδρόλια, Βασιλική Νικολάου, Θεοδώρα Ζιούρα, Έλσα Τορνικίδου

ΧΟΡΟΣ

Θ. Αντωνίου, Ζ. Καραβασίλη, Α. Μπουσουλέγκα, Α. Κίτσιου, Α. Αγγελοπούλου, Α. Νικολαΐδου, Ν. Παπά, Κ. Κύπρου, Π. Δημητροπούλου, Π. Τασιούλα, Χ. Μαραγγουδάκη, Ε. Μπράχου, Ν. Αντάρα, Μ. Καχριμανίδου, Μ. Νταλαγεώργου, Μ. Σεκέρογλου, Μ. Λαδά, Κ. Κελαϊδή, Ε. Αλεξανδρίδου, Ε. Στεργίου, Ε. Εξάρχου

Κορυφαίοι

Μιχάλης Ψύρρας, Μιχάλης Σαπουντζής

ΧΟΡΟΣ

Α. Μοχωρίδης, Δ. Μπάρμπας, Π. Νικολαΐδης, Π. Παυλίδης, Δ. Μαυροφρύδης, Π. Παπάς, Μ. Ζαχαρτζής, Β. Πετροδασκαλάκης, Ν. Τριγκίδης

ΜΟΝΟΔΟΙ

Αοιδός Πόντου

Αλέξης Παρχαρίδης

Ψάλτης

Γιώργος Φανάρας

ΧΟΡΟΣ ΠΥΡΡΙΧΗΣ

Κορυφαίοι

Δαμιανός Χαραλαμπίδης, Κώστας Παπουτσίδης

ΠΥΡΡΙΧΙΣΤΕΣ

Ι. Πανίδης, Δ. Αμπερίδης, Ι. Αμαραντίδης, Κ. Μωυσίδης, Ι. Γκορόγιας, Ν. Μανουσαρίδης, Χ. Στεφανίδης, Β. Παρασκευόπουλος, Π. Τσαραμπουλίδης, Χ. Μόσχος

Χορηγοί: ΛΑΓΑΚΗΣ - ΠΕΠΠΑΣ

"... *ΚΑΙ ΕΣΤΙΝ ΟΥΝ ΜΟΥΣΙΚΗ ΠΕΡΙ ΑΡΜΟΝΙΑΝ ΚΑΙ ΡΥΘΜΟΝ. ΕΡΩΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΗ ...*"

(Πατρός Πλάτωνος Ηρακλέους)

Το έργο "ΟΡΦΕΙΑ ΓΗΡΥΣ" (Ορφικό κελευσματικό φώνημα) είναι δρώμενο σε μουσική και σκηνοθετική σύλληψη του Ηλία Παπαδόπουλου, που πασχίζει να αναδείξει τα ηγεμονικά και μεθεκτικά στοιχεία του πολιτισμού μας, που αφορούν στην *ποίηση* (λόγος), *μουσική* και *χορός* (κίνηση). Εκείνα τα στοιχεία δηλαδή που προσδιορίζουν διαφανώς την εικόνα μιας ταυτότητας της ελληνικότητας ερωτικών και εντελεχικώς εννοούμενα.

Οι τόποι (μέρη) του δρώμενου αναφέρονται στην τραγική *ποίηση*, τα λαϊκά δρώμενα και στις παραδόσεις του λόγου και της μουσικής του ελληνισμού, με οδηγό την "*πράξη καλής μίμησης*" και τον "*Μεθεκτικό λόγο*". Ψυχή και ιδέα του έργου αποτελεί ο μύθος της πολιτισμικής ανανέωσης, που ενοποιεί τους τόπους σε ένα διαχρονικό σώμα, όσο κι αν η διαχρονικότητα αυτή είναι συγκαλυμμένη από την παραμορφωτική παρεμβολή αιώνων, ημερών και ωρών.

"Ανάμεσα στη μουσομήτορα μνημοσύνη και την ταυροειδή δύναμη της λήθης, η μουσική είναι το όπλο του ουσιαστικού μας αγώνα".

Ωστόσο, τέχνη και επιστήμη καταντούν κενοδοξία όταν η καρδιακή μας λαχτάρα δεν είναι στραμμένη στη συνάντησή μας με το θείον, διότι μέσω "αυτής της συναντήσεως" ειδοποιείται η φύση μας για την *ποίηση*, την δημιουργία και τον "έρωτα αληθείας".

... Και ακριβώς αυτός ο "*Ερως αληθείας*" αποτελεί το υποστατικό αξίωμα της παιδείας καθώς και το πρότυπο ορθής δόξης.

Τις αξίες όμως αυτές η εποχή μας - η μετριοφιλούσα και "ενθουσιαζόμενη περί ωρών και χρημάτων" - τις συγκαλύπτει με το πέπλο της αληθοφάνειας και του ψευδοδραματισμού, αναδεικνύοντας την υβριστική αφηρημένη σκέψη σε φιλόσοφο και πνευματική πράξη, ανοίγοντας έτσι το δρόμο στην άκρως φιλοσοφημένη και ψυχολογημένη απόλαυση της φιλαυτίας (Μηδειακό φρόνημα - Εξ Ανατολών) και στην ειδωλοποιητική ενέργεια του διανοητισμού (Υβρινόη - Εκ Δυσμάς), που διογκώνει την μαιταιοδοξία της μοναδικότητας.

... Και ανάμεσα σ' αυτές τις συμπληγάδες πέτρες, η "ΑΡΓΩ", *ετούτο το μαρτυρικό σταυροδρόμι*, που παρ' όλο το μέγεθος καταδυναστεύσης που διαχρονικά υφίσταται (εσωτερικώς και εξωτερικώς), να γεννά το *ηγεμονικό φως των πολιτισμών*.

Ο ελληνισμός αναδεικνύει έναν άλλο τρόπο, μια άλλη φιλοσοφική οπτική, μαγική και ερωτική, φιλόκαλο και θεϊκή και ως εκ τούτου επιστημονική.

Σ' αυτόν τον τρόπο η θεωρία δεν είναι άχαρος δουλεύτρα της διάννοιας αλλά ένα όπλο ηγεμονικού και βασιλικού φρονήματος, που στοχεύει στην άρση του άφωτου χάσματος μεταξύ ύλης και πνεύματος, γης και ουρανού. Υπ' αυτήν την έννοια αντιπαραβάλλεται στους δύο τρόπους, ("*μυστικισμό - διανοητισμό*") ο τρόπος "*ο μυστηριακός*", τρόπος θεολογικός και εντελεχικός, και ως εκ τούτου εράσμιος και ερωτικός.

Η "*βιολογική απλότητα*" όμως του τρόπου αυτού πως μπορεί να κατανοηθεί δίχως "*πνεύμα ηγεμονικό*" - *Ηράκλειο φρόνημα* - πόσο μάλλον να βιωθεί, δίχως την αγαπητική μας μετοχή στο σώμα της σύνολης παραδόσεώς μας;

Στο έργο "Ορφέα Γήρως" ενσωματώνεται ο χορός "Πυρρίχη" με βάση τον ρυθμό *ηγεμών ή πυρρίχιο*, όπως ορθά ονομάστηκε από το *Λύκειο δυναμικό* του τόπου μας. Ως "*δρώμενο του πεπρωμένου*" είναι ο ρυθμός που δύναται να εκφράσει την εναγώνιο πάλη μεταξύ *φωτός - σκοταδιού* (*Μνημοσύνης - Λήθης*) αποκαλύπτοντας με την ηγεμονική του στάση τον τρόπο ενοποίησης σώματος, ψυχής και πνεύματος μέσα στο σφρίγος και το *αδιάρρηκτο του ερωτικού παλμού*.

Αυτή η "*Λύκειος όρχηση*", ο ερωτικότερος επί γης χορός φέρει στα φτερά του μουσικούς κώδικες μεθέξεως γης και ουρανού.

Μετά την Πύρριχη ακολουθούν οι τόποι "ΕΥΧΗΤΙΚΟΝ" -επίκληση ευλογίας- και "ΔΟΞΑΣΤΙΚΟΝ" -χριστοειδής ενοποίηση.

"Η μουσική που δεν παράγει μέθεξη ώστε στον εναγκαλισμό της να αναγνωρίζουμε αγαπητικώς και μεθεκτικώς το πρόσωπό μας αλλά και τον τρόπο ερωτικού πολλαπλασιασμού του εαυτού μας, υπειρετεί την ψευδαίσθηση και καταντά υποτακτικός της αληθοφάνειας".

"Τα μέγιστα γὰρ τῶν ἀγαθῶν ἡμῖν γίγνεται διὰ μανίας, θεῖα μὲντοι δόσει διδομένοις". (Πλάτων)
Ἡ σύνθεσις καὶ ἡ σκηνοθεσία στηρίζονται στὴν *ποιητικὴ πράξη* (ΕΠΙ ΤΟ ΧΡΗΣΤΙΚΟΝ) καὶ ὄχι στὴν ἀλληγορικὴ ἢ καὶ ἀναπαράστασις καὶ τὸ πάθος τοῦ ἐντυπωσιασμοῦ. Σύνολο τὸ σῶμα τῆς *παράδοσης* - πολιτισμοῦ μας κρούει ν' ἀναγνωρίσουμε ἐκεῖνα τὰ σωματίδια, τῆς *ιλαρότητας* καὶ τῆς *τραγικῆς συγκίνησεως* ποὺ ἐκθέτουν στὴ συνείδησή μας τὸ θεῖον, ὥστε νὰ υποψιαστούμε, τι εἶναι ἀνάγκη νὰ γεννηθεῖ.

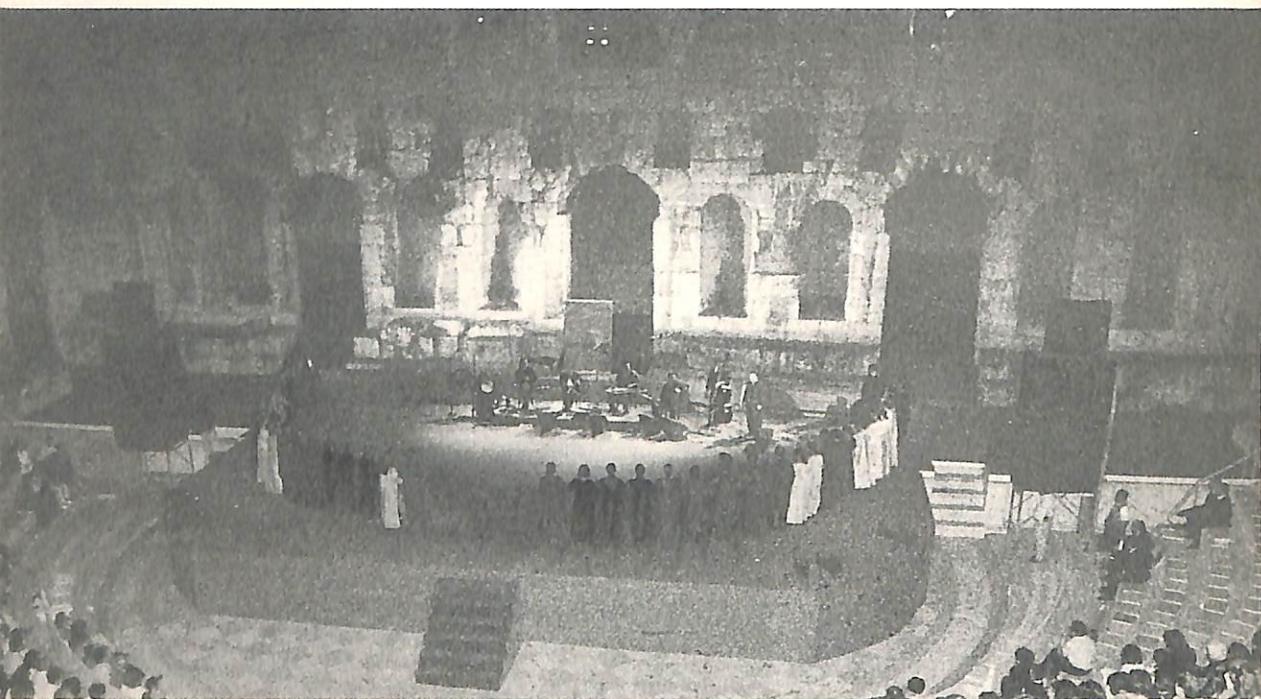
Αὐτὸ ὅμως μπορεῖ νὰ συμβεῖ ὅταν ὑπάρχει ἡ ἀγαπητικὴ ἐπιβολή, ἡ *μανικὴ* καὶ ἡ *ερωτικὴ* καὶ ὄχι ἡ ἐπιδεικτικότης ἱκανοτήτων ὡς καὶ ἡ ἐπιθυμία καταγοήτευσης ποὺ ὁδηγοῦν στὸν "*κενταυρισμό*" καὶ τὴν *ἐκπτώση* τῆς ἐρωτικῆς φύσεως. Παραταύτα καὶ μέσα ἀπὸ τὴν *πτώση τῆς ἡμετέρας φύσεως* διαβλέπω τὸ ἔσχατο τῆς παρακμῆς ὅπου τὸ *Λύκειο δυναμικὸ* νὰ ἔχει τὴν κατάληξιν τῆς "*ορφικῆς μοίρας*" καὶ ὅμως τὴν ἴδια στιγμὴ ἡ ἀναδυομένη *Ερῆνηρς Λύρα* νὰ παραμιλᾷ ἐπὶ τῶν πετρύγων υδάτων.

Ὡς ἐκ τούτου ἡ πράξις τῆς δημιουργίας εἶναι πάντα "*θεῖα καταβασία*" εἰς μνήμην τῆς εἰς "*Ἄδου κάθοδον*", εἶναι δὲ θάνατος ὡς μίμησις τῆς "*ζωοποιοῦ νεκρώσεως*" τοῦ ἐπὶ παντὶ πόθῳ ἐποθημένου Θεοῦ Χριστοῦ. Μπροστά ὅμως σ' αὐτὸ τὸ μυστήριον ἡ *γνώσις πάσα φρίττει*, ξεσχίζουσα τὰ ἱμάτια αὐτῆς τοῦ Νόμου τὴν οἰκίαν ἡδονὴν κατέχουσα.

Ἡ ΩΡΑΙΟΤΗΣ ΤΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΕΙΝΑΙ ΠΑΝΤΟΤΕ ΣΤΗΡΙΓΜΕΝΗ ΣΤΟ ΧΩΜΑ ΤΟΥ ΘΕΙΟΥ ΕΡΩΤΟΣ ΑΠ' ΟΠΟΥ Ἡ ΜΟΥΣΙΚΗ ΑΝΑΒΛΥΖΕΙ ΓΙΑ ΝΑ ΓΙΝΕΙ ΛΟΓΟΣ ΨΥΧΗΣ ΚΑΙ ΛΟΓΟΣ ΠΡΟΣΩΠΟΥ.

ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΗ ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΗ ΕΙΝΑΙ, ΕΣΤΩ Ἡ ΑΝΑΜΝΗΣΗ ΤΟΥ "ΟΝΤΟΛΟΓΙΚΟΥ ΡΥΘΜΟΥ" ΚΑΙ ΤΗΣ ΤΟΜΗΣ ΠΟΥ ΦΕΡΕΙ ΜΕΤΑ ΤΗΝ "ΓΕΘΣΗΜΑΝΕΙΑ ΠΡΟΣΕΥΧΗ" ΠΟΥ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕ ΤΗΝ ΠΙΝΗ ΤΟΥ ΠΑΝΤΟΣ.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΗΛΙΑΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Αφιερώνουμε την εκδήλωση αυτή -"1η Βοηδρομιώνος"- στην "ΠΑΙΔΕΙΑ" με αγαπητική αφορμή τον τραγικό ποιητή και πρόγονό μας ΑΙΣΧΥΛΟ ΕΥΦΟΡΙΩΝΟΣ.

Από το απαράμιλλο έργο και τη ζωή του ανδρός αυτού πολλά έχουμε να διδαχτούμε.

Ο υμνωδός του **θείου έρωτος** και της **ελευθερίας του προσώπου**, είδε τον άνθρωπο όχι ως **άτομο** αλλά ως **πρόσωπο** μέσα σε μία **τριαδική κοινωνία ανθρώπων Φύσης και Θεού**, ελεύθερο εν μέσω ελευθέρων.

Πως ένα τέτοιο **ΜΗΝΥΜΑ** αναδυόμενο από **αμέθεκτα βάθη** κι όλο πόνο του καταβασμού εις αυτά, να μην είναι επίκαιρο για την παιδεία ημών;

Ως εκ τούτου: *Ασπαζόμεθά σε εράσμιε ποιητή.*

Με σέβας σε τιμούμε και ευχαριστούμε σε γιέ της βροντής ως και πάντας της Λυκείου χορείας πριν και μετά τον βροτό σου βίο.

Ο λόγος σου -μέσα στη διαχρονική πνοή του σώματος του Ελληνικού Πολιτισμού- ένθεος κι ερωτικός, φιλόκαλος και υπερβατικός μας αγγίζει ως "ανήριθμον γέλασμα" και μας διδάσκει ως παφλασμός ασημόλενκων από τον τίμιο ιδρώτα σου κυμάτων στη θάλασσα της αιωνίου μνήμης.

Ως το λάλημά σου: Μνήμην απάντων μουσομήτωρ εργάνην .

ΣΟΦΟΚΛΗΣ (496 - 405)

- π.Χ. 496 Γέννηση του Σοφοκλή στον Κολωνό.
490 Μάχη του Μαραθώνα.
484 (:) Γέννηση Ευριπίδη. Ο Αισχύλος κερδίζει την πρώτη του νίκη.
480 Μάχη της Σαλαμίνας.
472 Πέρσες, Αισχύλου. Η αρχαιότερη σωζόμενη τραγωδία.
468 (:) Πρώτη νίκη του Σοφοκλή με το μη σωζόμενο έργο Τριπτόλεμος.
462 - 461 Αναλαμβάνει την εξουσία το δημοκρατικό κόμμα με αρχηγό τον Εφιάλτη.
Περιορίζεται η εξουσία του Αρείου Πάγου.
Ο Κίμων εξορίζεται.
461 Ο Εφιάλτης δολοφονείται. αναλαμβάνει την εξουσία ο Περικλής.
458 Παράσταση της Ορέστειας του Αισχύλου στην Αθήνα.
456 Ο Αισχύλος πεθαίνει στη Σικελία.
455 Πρώτη εμφάνιση στους δραματικούς αγώνες του Ευριπίδη.
Κερδίζει το τρίτο βραβείο με το έργο του Πλειάδες.
450 - 447 (:) Αίας του Σοφοκλή. Παρουσιάζεται στην Αθήνα.
443 Ο Σοφοκλής γίνεται Ελληνοταμίας.
442 Η Αντιγόνη παρουσιάζεται στο θέατρο Διονύσου.
440 (:) Τραχίνιες.
437 Αρχίζει η κατασκευή των Προπυλαίων στην Ακρόπολη.
431 Έναρξη του Πελοποννησιακού πολέμου.
Παρουσιάζεται η Μήδεια του Ευριπίδη στην Αθήνα.
430 - 429 Λοιμός στην Αθήνα.
429 Οιδίπους Τύραννος.
Ο Περικλής πεθαίνει από το λοιμό.
427 Γεννιέται ο Πλάτων.
Ο Αριστοφάνης κερδίζει το πρώτο του βραβείο.
421 Υπογράφεται συνθήκη ειρήνης μεταξύ της Σπάρτης και των Αθηνών, γνωστή ως συνθήκη του Νικία.
Η Ειρήνη του Αριστοφάνη παρουσιάζεται την περίοδο των διαπραγματεύσεων.
Αρχίζουν οι κατασκευές του Ερεχθείου.
420 Αυξάνεται η επιρροή του Αλκιβιάδη στην Αθηναϊκή πολιτική ζωή.
418 Ξεσπάει νέα σύγκρουση ανάμεσα στην Αθήνα και στη Σπάρτη.
416 Οι Αθηναίοι επιτίθενται στη Μήλο. Σφαγή του επιτόπιου πληθυσμού.
415 Παράσταση των Τρωάδων του Ευριπίδη στην Αθήνα.
415 - 413 Οι Αθηναίοι εκστρατεύουν εναντίον της Σικελίας.
Η εκστρατεία οδηγεί σε καταστροφή των Αθηναίων.
Ο Αλκιβιάδης εξορίζεται και περνά στην πλευρά του εχθρού.
413 περίπου Ηλέκτρα του Ευριπίδη.
Ηλέκτρα του Σοφοκλή.
412 Πολλοί από τους συμμάχους της Αθήνας ξεγεύονται εναντίον της.
Η Σπάρτη συνάπτει συμμαχία με την Περσία.
411 Στάση εκδηλώνεται στην Αθήνα και καταλύεται η δημοκρατία.
Ο Αλκιβιάδης ανακαλείται στην Αθήνα.
410 Οι Φοίνισες του Ευριπίδη παρουσιάζονται στην Αθήνα.
Η δημοκρατία αποκαθίσταται στην πόλη.
409 Φιλοκτήτης του Σοφοκλή.
407 Ο Ευριπίδης μεταναστεύει στην Πέλλα της Μακεδονίας.
406 Θάνατος του Ευριπίδη.
405 Θάνατος του Σοφοκλή στην Αθήνα.
Η Αθήνα πολιορκείται από τα Σπαρτιατικά και Θηβαϊκά στρατεύματα.
404 Η Αθήνα συνθηκολογεί θέτοντας τέλος στον Πελοποννησιακό πόλεμο.
Ο εχθρικός στρατός καταλαμβάνει την Ακρόπολη.
401 Οιδίπους επί Κολωνώ, παράσταση του έργου του Σοφοκλή μετά το θάνατό του.

ΣΟΦΟΚΛΗ ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ

μετάφραση: Κ. Χ. ΜΥΡΗΣ
σκηνοθεσία: ΝΙΚΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ
σκηνικά - κοστούμια: ΦΩΤΕΙΝΗ ΔΗΜΟΥ
μουσική: ΜΙΚΗΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ
φωτισμοί: BEN ORMEROD
διεύθυνση χορωδίας: ΑΝΤΩΝΗΣ ΚΟΝΤΟΓΕΩΡΓΙΟΥ
ενορχήστρωση: ΓΙΑΝΝΗΣ ΙΩΑΝΝΟΥ
βοηθός σκηνοθέτη: ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΥΡΙΩΤΗΣ
βοηθός σκηνογράφου: ALBAN OLIVER
βοηθός ενδυματολόγου: ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΛΟΓΤΟΣ
διεύθυνση παραγωγής: BARBARA ΜΕΡΤΥΡΗ

Οιδίπους: ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΙΜΟΥΛΗΣ
Ιερέας: ΘΟΔΩΡΗΣ ΣΚΟΥΡΤΑΣ
Στρατιώτης: ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΚΑΛΠΑΚΙΔΗΣ
Στρατιώτης: ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΥΡΙΩΤΗΣ
Κρέων: ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΡΛΑΣ
Τειρεσία: ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΒΑΓΙΑΣ
Παιδί Τειρεσία: ΤΑΝΙΑ ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΥ
Ιοκάστη: ANNA ΣΥΝΟΔΙΝΟΥ
Θεραπαινίς: ΜΑΡΙΑ ΝΑΥΠΛΙΩΤΟΥ
Θεραπαινίς: ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΤΟΜΠΡΟΥ
Θεραπαινίς: ΕΛΕΝΑ ΜΑΡΣΙΔΟΥ
Θεραπαινίς: ΜΙΡΚΑ ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗ
Άγγελος: ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΣΥΡΙΩΤΗΣ
Θεράπων: ΗΛΙΑΣ ΑΣΠΡΟΥΔΗΣ
Εξάγγελος: ΒΑΡΝΑΒΑΣ ΚΥΡΙΑΖΗΣ
Αντιγόνη: ΜΑΡΙΑ ΝΑΥΠΛΙΩΤΟΥ
Ισμήνη: ΡΟΖΑ ΚΑΛΟΥΔΗ

ΧΟΡΟΣ

ΑΝΔΡΙΑΝΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ • ΒΑΖΑΚΑΣ ΦΙΛΙΠΠΟΣ
ΒΟΥΚΑΝΟΣ ΓΙΩΡΓΟΣ • ΚΑΡΙΩΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ • ΛΑΠΑΤΑΣ ΑΛΕΞΗΣ
ΜΑΓΟΥΛΑΣ ΠΕΤΡΟΣ • ΜΑΤΘΑΙΑΚΑΚΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
ΜΙΣΥΡΛΗΣ ΤΑΣΟΣ • ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ ΘΑΝΑΣΗΣ
ΝΑΛΜΠΑΝΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ • ΠΑΝΤΑΖΗΣ ΠΕΤΡΟΣ
ΠΕΤΡΙΔΗΣ ΝΙΚΟΣ • ΠΡΩΙΟΣ ΝΙΚΟΣ
ΡΑΣΙΑΚΗΣ ΚΩΣΤΗΣ • ΣΥΡΟΠΟΥΛΟΣ ΝΙΚΟΣ
ΤΣΟΥΚΝΙΔΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ • ΧΑΤΖΗΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΑΝΤΩΝΗΣ
ΧΑΤΖΗΣΤΑΥΡΟΥ ΝΙΚΟΣ • ΧΑΤΖΟΥΔΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ (429 π.Χ.)

Ο Οιδίπους Τύραννος θεωρείται το τεχνικώς αρτιώτερο έργο του Σοφοκλή και γενικά του αρχαίου θεάτρου. ο μύθος του είναι παρμένος από το Θηβαϊκό κύκλο των θρύλων, και πραγματεύεται την τραγική μοίρα της οικογένειας των Λαβδακιδών. Η τραγωδία διδάχθηκε για πρώτη φορά πριν από τους Αχαρνής (425 π.Χ.) ή τους Ιππείς (424 π.Χ.) του Αριστοφάνη όπου παρωδούνται χωρία της. Πιθανότερη χρονολογία θεωρείται το 429 π.Χ. Η χρονοθεώρηση αυτή συμφωνεί με την άποψη ότι ο ποιητής περιγράφει το λοιμό των Θηβών στην αρχή του έργου, έχοντας πολύ νωπή την εμπειρία της επιδημίας που ενέσκηψε στην Αθήνα το 430 π.Χ. και απόδεκάτησε τον πληθυσμό.

Μόλις μπήκε η άνοιξη οι Πελοποννήσιοι και οι σύμμαχοί τους, με τα δύο τρίτα του στρατού τους, έκαμαν, όπως και την πρώτη φορά, εισβολή στην Αττική. Αρχηγός ήταν ο Αρχίδαμος του Ζευξιδάμου, βασιλιάς των Λακεδαιμονίων. Στήσανε το στρατόπεδό τους και κατέστρεφαν τη χώρα. Δεν ήταν αυτοί πολλές μέρες στην Αττική, όταν παρουσιάστηκε για πρώτη φορά η αρρώστια στους Αθηναίους, που, καθώς λεγόταν, και παλιότερα είχε ξαφνικά πέσει σε πολλούς τόπους, όπως στη Λήμνο και σε άλλα μέρη. Πουθενά όμως δεν μνημονευόταν να παρουσιάστηκε σαν επιδημία τόσο βαριά και ξολοθρεμός ανθρώπων τόσο μεγάλος. Γιατί ούτε οι γιατροί μπορούσαν να βοηθήσουν αφού για πρώτη φορά χωρίς να ξέρουν, αντιμετώπιζαν την αρρώστια - αντίθετα πιο συχνά πέθαιναν οι ίδιοι, επειδή πιο πολύ πλησίαζαν τους αρρώστους - ούτε καμιά άλλη ανθρώπινη τέχνη ωφελούσε. Κι οι παρακλήσεις στα ιερά ή τα μαντεία, κι όσα άλλα παρόμοια μεταχειρίστηκαν, αποδείχτηκαν ανώφελα. Γι' αυτό και στο τέλος τα παράτησαν όλα νικημένοι από το κακό.

*Θουκυδίδης, Πελοποννησιακός πόλεμος βιβλ. 2, κεφ. 47
μτφρ. Α. Γεωργοπαπαδάκου*

Ο λαός των Θηβών μαστίζεται από το λοιμό. Ένας ιερέας του Διός μαζί με κάποια παιδιά τρέχουν ανάστατοι στα ανάκτορα να ζητήσουν βοήθεια από τον βασιλέα Οιδίποδα, που στο μεταξύ έχει στείλει τον Κρέοντα, τον αδελφό της γυναίκας του, βασίλισσας Ιοκάστης, να ρωτήσει σχετικά το μαντείο. Η απάντηση είναι πως η χώρα δεν θα απαλλαγεί από τα δεινά της, αν πρώτα δεν απομακρυνθεί από το έδαφός της ο φονιάς του προκατόχου του Οιδίποδα, βασιλιά Λαίου. Ο Οιδίπους εξαντλεί όλα τα μέσα για να αποκαλύψει τον δολοφόνο. Από την εξέλιξη των επεισοδίων του δράματος και την πρόοδο των ερευνών έρχονται στο φως φοβερά γεγονότα. Ότι δηλαδή ένοχος του φόνου είναι ο ίδιος ο Οιδίπους, ότι ο Λάιος ήταν πατέρας του και η Ιοκάστη μητέρα του. Έξαλλος από φρίκη ο Οιδίπους μπροστά στην αποκάλυψη δεν θέλει πια να βλέπει το φως του κόσμου. Τυφλώνεται λοιπόν με τα ίδια του τα χέρια, ενώ η Ιοκάστη αυτοκτονεί. Η εξουσία περνά στα χέρια του Κρέοντα.

ΠΑΛΙΟ ΕΛΑΙΟΥΡΓΕΙΟ - ΠΑΡΑΛΙΑ

(ΠΡΩΗΝ ΣΑΠΟΥΝΟΠΟΙΕΙΟ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ)

ΕΚΘΕΣΙΑΚΟΣ ΧΩΡΟΣ
26 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ - 15 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

• 10+4=

ΟΜΑΔΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ & ΓΛΥΠΤΙΚΗΣ.

• "Η ΕΛΕΥΣΙΝΑ ΔΙΑ ΜΕΣΟΥ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ"

Έκθεση Γκραβούρας.

• ΕΚΘΕΣΗ ΒΙΒΛΙΟΥ ΕΛΕΥΣΙΝΙΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ

Λογοτεχνία - Ποίηση - Λαογραφία - Ιστορία.

• Έκθεση Ζωγραφικής της ΑΝΝΑΣ ΠΗΤΤΑ.

ΔΕΥΤΕΡΑ 26 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ
Συναυλία
του ΣΩΚΡΑΤΗ ΜΑΛΑΜΑ.

ΤΕΤΑΡΤΗ 28 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ
Συναυλία Τζαζ Μουσικής
με τον DAVID LYNCH.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 30 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ
Συναυλία με το Μουσικό σχήμα
του HAIG YAZDJIAN.

ΣΑΒΒΑΤΟ 31 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ
Συναυλία Ροκ Μουσικής
με τους MAGIC DE SPELL.
Τιμή εισιτηρίου 1000 δραχ.
Τα έσοδα θα διατεθούν στην Κοινότητα
παρέμβασης Ναρκωτικών "ΝΟΣΤΟΣ".

ΔΕΥΤΕΡΑ 2 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ
Θεατρική Παράσταση "ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ"
της Κρίστιαν Βολφ,
από τον Αγαμέμνονα του Αισχύλου
με την ΜΑΓΙΑ ΛΥΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΥ.

ΤΕΤΑΡΤΗ 4 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ
Θεατρική Παράσταση
"Μορφές από το έργο του
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΒΙΖΥΗΝΟΥ"
με την ANNA KOKKINOY.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 6 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ
"Παλιοκαιρινές Ηπειρώτικες Μνήμες"
ΠΟΛΥΦΩΝΙΚΑ ΠΩΓΩΝΙΟΥ,
ΚΟΝΙΤΣΙΩΤΙΚΑ
και ΒΛΑΧΙΚΑ τραγούδια,
σπάνια και μη καταγεγραμμένα.

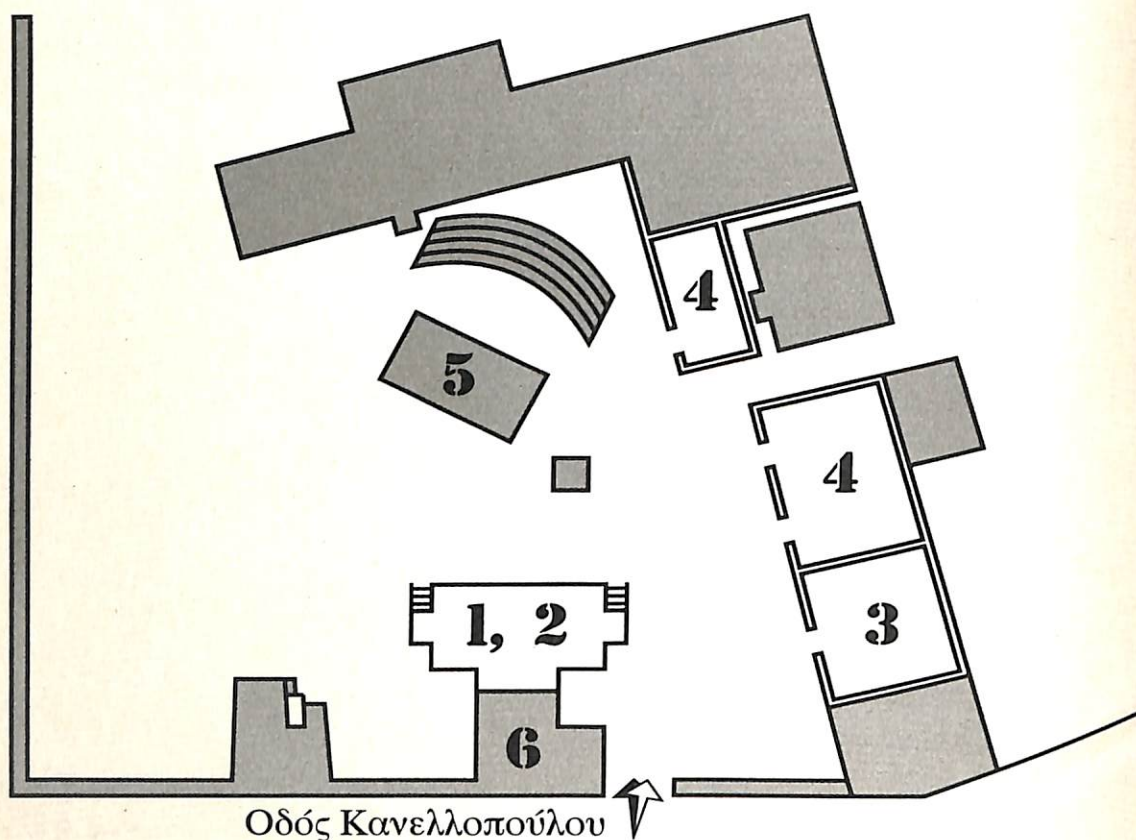
ΚΥΡΙΑΚΗ 8 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ
Βραδιά Σύγχρονου Χορού.
Μετέχουν οι ομάδες: "ΜΕΤΑΚΙΝΗΣΗ"
της Μαρίας Τσουβαλά και
"ΩΚΥΡΟΗ" της Βάσως Μπαρμπούση.

ΔΕΥΤΕΡΑ 9 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ
Ορατόριο "ΑΞΙΟΝ ΕΣΤΙ".
Μουσική Μ. Θεοδωράκη,
ποίηση Οδ. Ελύτη.
Παίρνουν μέρος καθηγητές του
Πνευματικού Κέντρου Δήμου Ελευσίνας
και συνεργαζόμενοι Μουσικοί.

ΤΕΤΑΡΤΗ 11 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ
"Εν Ελευσίνι"
Παρουσίαση βιβλίου 4 Ελευσινίων
Ποιητών.

ΣΑΒΒΑΤΟ 14 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ
"ΠΡΟΜΗΘΕΑΣ ΔΕΣΜΩΤΗΣ" του
Αισχύλου,
από τη Θεατρική ομάδα "ΑΤΤΙΣ",
σε σκηνοθεσία ΘΕΟΔ. ΤΕΡΖΟΠΟΥΛΟΥ.
Τιμή εισιτηρίου 1500 δραχ.

ΚΑΤΟΨΗ ΧΩΡΟΥ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ ΠΑΛΑΙΟΥ ΕΛΑΙΟΥΡΓΕΙΟΥ

1 ΕΚΘΕΣΗ ΓΚΡΑΒΟΥΡΑΣ

2 ΕΚΘΕΣΗ ΒΙΒΛΙΟΥ

3 ΕΚΘΕΣΗ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ ΑΝΝΑΣ ΠΗΤΤΑ

4 $10+4=$
ΟΜΑΔΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ ΓΛΥΠΤΙΚΗΣ

5 ΧΩΡΟΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΩΝ - ΣΥΝΑΥΛΙΩΝ

6 ΑΝΑΨΥΚΤΗΡΙΟ

10+4=

ΕΚΘΕΣΗ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ & ΓΛΥΠΤΙΚΗΣ

Άρτεμις Αλκαλάν ■ Γιώργος Βεργιτσάκης ■ Περικλής Γουλάκος
Μαριλένα Ζαμπούρα ■ Μιχάλης Ζησίου ■ Μαρία Ηλία
Νικόλας Κληρονόμος ■ Αφροδίτη Λιτή ■ Χρήστος Μαρκίδης
Λίνα Μπέν ■ Κώστας Παπανικολάου ■ Νίκος Στρατάκης
Ευαγγελία Τόππα ■ Αθηνά Χατζηγιάννη

26 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ - 15 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1996

ΠΑΛΑΙΟ ΕΛΑΙΟΥΡΓΕΙΟ (παραλία Ελευσίνας)

Χορηγοί: ALPHA ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΙΣΤΕΩΣ
Setoffel

ΕΚΘΕΣΗ ΒΙΒΛΙΟΥ ΕΛΕΥΣΙΝΙΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ

Εκτίθενται βιβλία των:

Αλεξίου Γεώργιος
Γεράρδης Λεωνίδας
Γιαννοπούλου - Κανάκη Αναστασία
Δαντίδη Ιωάννα
Δήμας - Παπαγεωργίου Χρήστος
Ηλιόπουλος Βασίλης
Ηλιόπουλος Σπύρος
Θεολόγου Ρούλα
Κόκλα Γιάννα
Λάσκος Ορέστης
Λεβέντης Μιχάλης του Ευαγγέλου
Λεβέντης Μιχάλης του Σωτηρίου
Λιάπης Βαγγέλης
Μαρούγκας Γιώργος
Μεθενίτης Αριστείδης
Μήλα Χριστιάνα
Μοναχολιάς Γεώργιος
Μουρίκη Κατερίνα
Πάγκαλος Θεόδωρος του Γεωργίου
Πάγκαλος Θεόδωρος του Δ.
Πάγκαλος Θησέας
Παπαστεργίου Νικόλαος & Ιρένα - Ιωάννα
Παπιάς Τάσος
Πλακιώτης Μάρκος
Πύρουνάκης Γεώργιος
Σακελλαρίου Αλέξανδρος
Συμπάρδης Γιώργος
Στάθης Ιωάννης
Στάθης Γεώργιος
Τσαβολάκης Νικόλαος
Τσιάμαλος Περικλής
Φακίδης Νάσος
Χαλαζιάς Χρήστος

ΕΚΘΕΣΗ ΓΚΡΑΒΟΥΡΑΣ

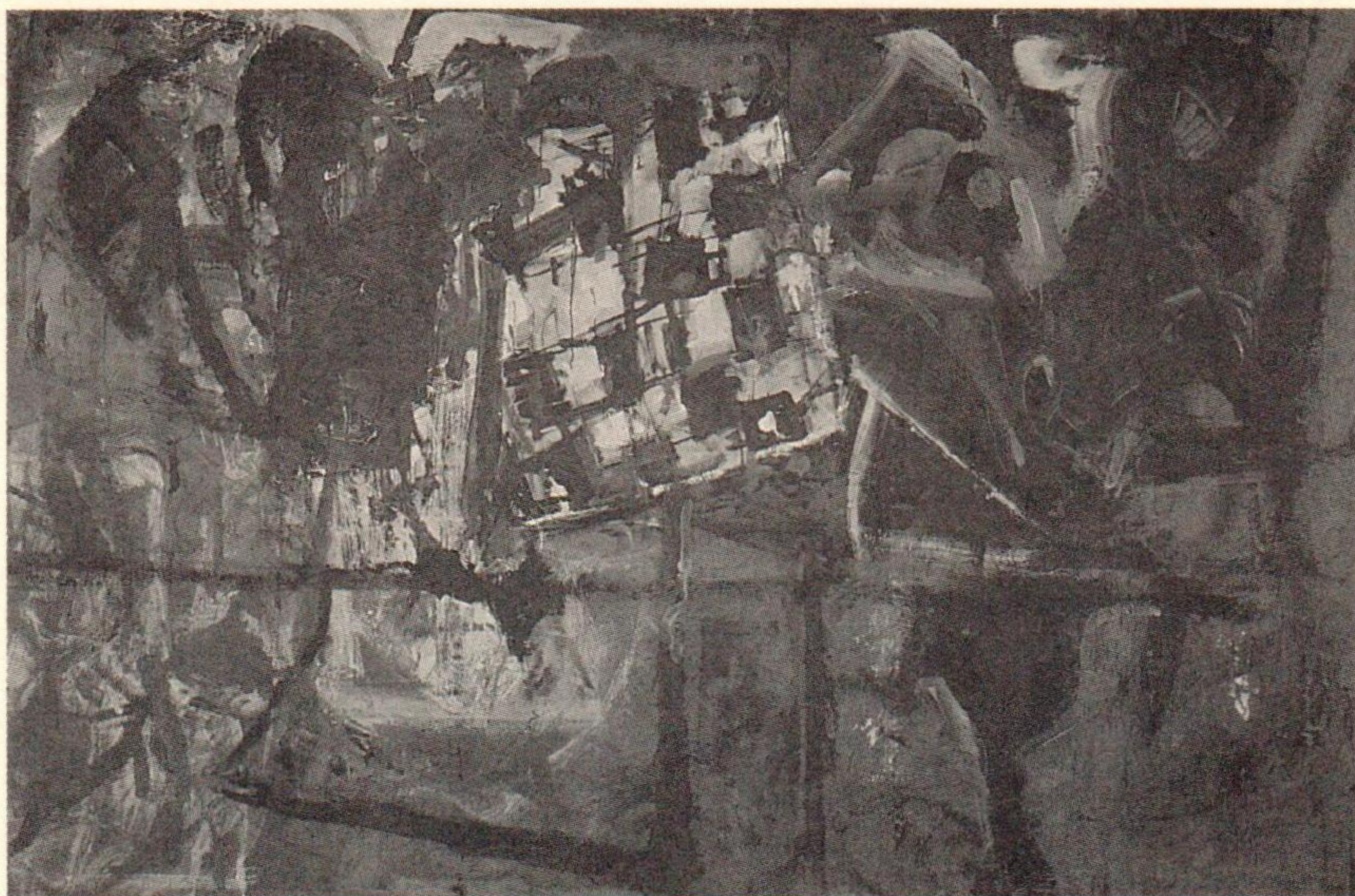

Η ΕΛΕΥΣΙΝΑ
ΔΙΑ ΜΕΣΟΥ ΤΩΝ ΔΙΩΝΩΝ

26 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ - 15 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

Χορηγοί: Καφέ Μπαρ "ΔΙΑΔΡΟΜΕΣ"
ΠΑΝΙΔΗΣ Ωρολόγια - Κοσμήματα

ANNA ΠΗΤΤΑ

"Το κόκκινο Σκάκι, Μικτή τεχνική, 210 X 120 εκ.

Μιά παρτίδα ΣΚΑΚΙ
« Η εικόνα (σκηνή από την ταινία του Μπέργκμαν "Ο Ιππότης κι ο Θάνατος") περιγράφει δύο παίκτες στην ακροθαλασσιά να παίζουν σκάκι. Ο ένας παίκτης είναι ο θάνατος και αν κερδίσει την παρτίδα τότε ο Ιππότης θα χάσει τη ζωή του αλλά και τη ζωή όλων όσων συναντήσει στο δρόμο του. Αλλιώς, θα σωθεί μαζί με όλα τα πλάσματα που θα συναντήσει.

Ένα παιχνίδι ζωής, θανάτου, αγωνίας, μιά κραυγή σε ένα κύκλο αέναο, παιχνίδια λογικής και πιθανοτήτων, κυνήγι των κρυμμένων πεπρωμένων και αποκάλυψης μιάς μοίρας με το αινιγματικό χαμόγελο της ελεύθερης βούλησης.

Το έργο έχει αρχή , μέση και τέλος μέσα από αυτόματη γραφή. Το χρώμα συμπληρώνει το σχέδιο και αντιστρόφως. Η σχεδιαστική ώθηση ξεπηδά μετά από έντονη συναισθηματική κατάσταση, η λογική επεξεργασία έπεται. Ο συμβολισμός είναι κυρίαρχο στοιχείο και μορφωποιεί το συναίσθημα.

Σταδιακά τα σύμβολα (Θάνατος, Ιππότης, Σκάκι, Θάνατος σε μορφή Μινώταυρου) αποσυντίθενται σε όντα άμορφα να παλεύουν σε ένα χωροχρόνο μυστικιστικό κι αέναο».

"Α. ΠΗΤΤΑ"

Η ζωγράφος Άννα Πήττα γεννήθηκε στο Ρίο Πατρών.

Έχει σπουδές: • Κοινωνιολογίας στο Πάντειο Πανεπιστήμιο
• Ζωγραφικής στην Α.Σ.Κ.Τ. στο εργαστήριο του Ν. Κεσσανλή καθώς επίσης και σκηνογραφίας - αριογραφίας στα εργαστήρια της Α.Σ.Κ.Τ. Έχει συμμετάσχει σε ομαδικές εκθέσεις και διαγωνισμούς ζωγραφικής και είναι η πρώτη της ατομική έκθεση.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΜΑΛΑΜΑΣ

Συμμετέχουν:

Λιζέτα Καλημέρη: Τραγούδι

Άκης Κατσουπάκης: Πλήκτρα

Κώστας Θεοδώρου: Κοντραμπάσο - Νέι

Νίκος Χασάπης: Κρουστά

Δημήτρης Αναγνωστόπουλος: Μπουζούκι

Κώστας Τσούγκρας: Ακορντεόν

Ο Σωκράτης Μάλαμας κατάγεται από τη Χαλκιδική και ζει στη Θεσσαλονίκη.

Δεκαεπτά χρονών παίρνει μαθήματα κιθάρας στο Μακεδονικό Ωδείο Θεσσαλονίκης και μόλις τελειώνει το Λύκειο φεύγει στη Γερμανία, όπου παρακολουθεί μαθήματα μουσικής στο Ωδείο της Στουτγάρδης.

Δούλεψε σε μπουάτ και μέχρι το 1991 ήταν ο κιθαρίστας του Νίκου Παπάζογλου. Ο πρώτος του δίσκος κυκλοφόρησε το 1989 και ήταν οι "ΑΣΠΡΟΜΑΥΡΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ". Ο επόμενος το 1991 τα "ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ". Με τις δύο αυτές δουλειές δημιούργησε ένα έντονο προσωπικό ύφος γράφοντας και ερμηνεύοντας ο ίδιος τα τραγούδια του. Ο επόμενος δίσκος του "ΤΗΣ ΜΕΡΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΝΥΧΤΑΣ" με τη συμμετοχή της Μελίνας Κανά τον έφερε πιο κοντά σ' ένα μεγαλύτερο κοινό καλλιεργώντας ένα διαφορετικό ηχόχρωμα που προσεγγίζει τα ακούσματα της Ανατολής και μια προσωπική άποψη για το λαϊκό μας τραγούδι σήμερα.

Το 1993 κυκλοφορεί ο "ΚΥΚΛΟΣ", τα τραγούδια είναι συνθέσεις δικές του και τα ερμηνεύει ο ίδιος. Στο "Τσιγάρο ατέλειωτο" τους στίχους έχει γράψει ο Γιώργος Αθανασόπουλος. Στον "ΚΥΚΛΟ" είναι κυρίαρχο το λαϊκό ύφος των τραγουδιών πάντα με το ηχόχρωμα του τραγουδοποιού.

Στις αρχές του 1996 κυκλοφορεί ο νέος δίσκος του Σωκράτη Μάλαμα που έχει ως τίτλο το όνομά του. Οι στίχοι των τραγουδιών είναι του ίδιου εκτός από τα τραγούδια: "Είναι σκοτάδι" και "Μισή πίστη" που έγραψαν τους στίχους ο Γιώργος Αθανασόπουλος και ο Οδυσσέας Ιωάννου αντιστοίχως. Τα έντεκα τραγούδια ερμηνεύει ο ίδιος και το "Ανάβω μιά φωτιά" η Μελίνα Κανά.

DAVID LYNCH

O David Lynch γεννήθηκε στο Los Angeles της California το 1961. Κατάγεται από οικογένεια καλλιτεχνών. Στο Δημοτικό και με καθοδηγητή και δάσκαλό του έκανε τα πρώτα του βήματα στη μουσική με κλασσικό φλάουτο. Στα 15 του χρόνια συνεχίζει με μαθήματα σαξοφώνου και Jazz μουσικής. Στη συνέχεια βρίσκεται στο Las Vegas όπου συνεχίζει τις μουσικές του σπουδές με τοπικούς Jazz μουσικούς όπως τον Garvin Buschelle (συνεργάτη του John Coltrane και του Ben Webster) και το μεγάλο της be bop James Moody.

Στα 17 του αναλαμβάνει την ενορχήστρωση και διεύθυνση του μουσικού συγκροτήματος στο τμήμα μοντέρνας μουσικής του Λυκείου του. Η δουλειά του θεωρείται εξαιρετική, ψηφίζεται σαν ο καλύτερος Jazz μουσικός της χρονιάς ενώ παράλληλα αρχίζει την επαγγελματική του καριέρα με εμφανίσεις στο Las Vegas. Επιστρέφει στο Los Angeles, όπου σπουδάζει Jazz αυτοσχεδιασμό, αρμονία και σύνθεση στο DICK GROVE MUSIC WORKSHOPS και συγχρόνως παίζει σε διάφορα clubs, studios και big bands.

Το 1982 οι προσωπικές του ανησυχίες και η πηγαία του ανάγκη να γνωρίσει καινούργιους τρόπους ζωής τον φέρνουν στην Ευρώπη και στην Ελλάδα. Σύντομα γνωρίζεται και συνεργάζεται με αξιόλογους Έλληνες μουσικούς.

Υπήρξε ένα από τα ιδρυτικά μέλη του σύγχρονου Jazz συγκροτήματος ISKRA μαζί με τους Τάκη Φαραζή (πίانو, και keyboards), Γιώργο Φακανά (μπάσο) και Νίκο Τουλιάτο (κρουστά).

Από το 1984 ξεκίνησαν περιοδείες σε όλη την Ελλάδα και έκαναν εμφανίσεις στο εξωτερικό (Βέλγιο, Κύπρο).

Το 1986 κυκλοφόρησε ο πρώτος τους δίσκος "A NEW DAY", το 1988 ο δεύτερος "PARASTASIS" με συνθέσεις του ίδιου και των άλλων μελών του συγκροτήματος.

Παράλληλα από το 1983 συμμετέχει σε φεστιβάλ και συναυλίες Ελλήνων και ξένων καλλιτεχνών όπως: Ελένη Καραϊνδρου, Χάρης

και Πάνος Κατσιμίχας, Θάνος Μικρούτσιος, Γιώργος Νταλάρας, Έλλη Πασπαλά, Βασίλης Σούκας, Κυριάκος Σφέτσας, Νίκος Τουλιάτος, Γιώργος Τρανταλίδης, Ελένη Τσαλιγοπούλου, Γιώργος Φακανάς, Culture, Joe Higgs, Temptations, Barry White.

Το 1989 δημιουργείται το συγκρότημα SPECIAL RE - QUEST με τους Στέφανο Λογοθέτη και Σάντυ Πολίτη. Συνθέτουν μουσική και γράφουν τους στίχους των τραγουδιών ο David Lynch και η Σάντυ Πολίτη.

Προσκαλείται επανειλημμένα από το ΜΟΥΣΙΚΟ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙ της ΕΡΤ όπου παρουσιάζει καινούργιες συνθέσεις του.

Το χειμώνα του 1990 παρουσιάζουν με το Βασίλη Σούκα συνθέσεις τους στη συναυλία ANATOLIA - ΔΥΣΗ που έγινε στο ΜΕΓΑΡΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ με πρωτοβουλία του Νίκου Τουλιάτου που συμμετείχε στα κρουστά. Η συνεργασία αυτή συνέβαλε στην ανάπτυξη νέων προσωπικών στοιχείων, τα οποία χαρακτηρίζουν πλέον τη μουσική του.

Αυτή η καινούργια προοπτική στις μουσικές του αναζητήσεις γίνεται ορατή με τη δημιουργία του συγκροτήματος "ΝΟΗΣΙΣ" με τους Στέφανο Λογοθέτη (drums) και Αλέξανδρο Παρασκευόπουλο (ηλεκτρικό μπάσο).

Τον Ιανουάριο του 1994 παρουσίασαν με την Έλλη Πασπαλά το ίδιο πρόγραμμα στο ΜΥΛΟ, στη Θεσσαλονίκη. Τον Ιούλιο του 1994 συμμετείχε στο ΔΙΕΘΝΕΣ ΦΕΣΤΙΒΑΛ JAZZ στη Σάνη Χαλκιδικής. Τον Σεπτέμβριο του 1995 κυκλοφόρησε ο πρώτος προσωπικός δίσκος του David Lynch με τίτλο "LIT'L SONG".

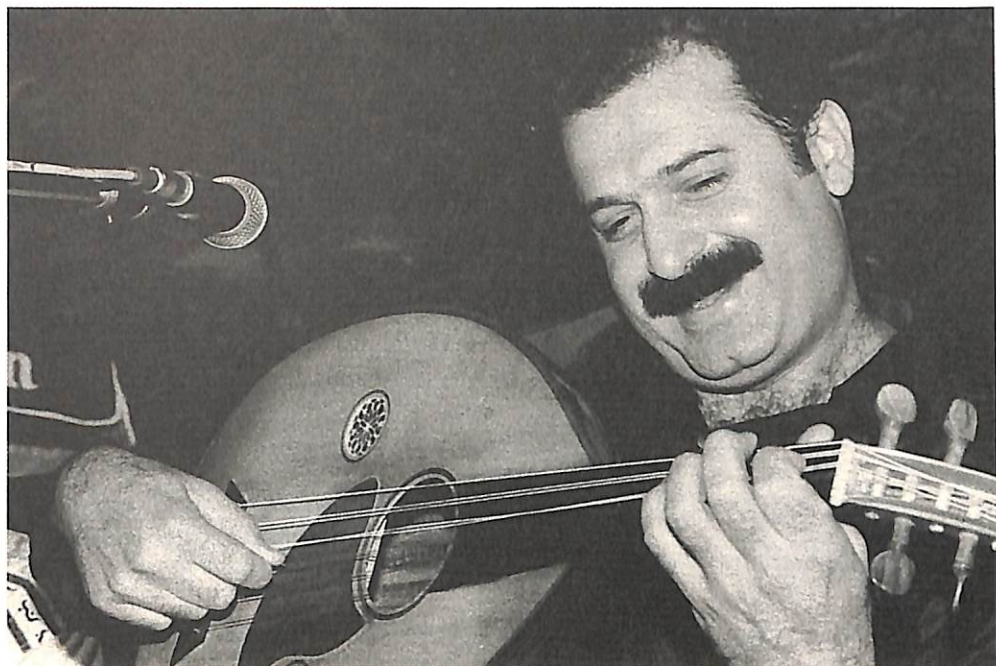
Ο David Lynch παίζει σαξόφωνα (τενόρο, άλτο, σοπράνο), φλάουτο, keyboards και κρουστά.

David Lynch: Σαξόφωνο, Φλάουτο, Κρουστά

Σταύρος Λάντας: Πλήκτρα

Γιώτης Κιουρτσόγλου: Ηλεκτρικό μπάσο
Γιώργος Καλογερόπουλος: Ντραμς

HAIG YAZDJIAN

Μαζί του παίζουν:

M ohamed Henkish: Κρουστά

Vahan Galstian: Αρμένικη τουντούκα

Αλέκος Βασιλάτος: Κοντραμπάσο

Χάρης Λαμπράκης: Νέι, φλογέρες

Πάνος Δημητρακόπουλος: Κανονάκι

Φώτης Μυλωνάς: Πλήκτρα

Αυτοδίδακτος μουσικός ο HAIG YAZDJIAN, γεννήθηκε από Αρμένιους γονείς στη Συρία και ζει εδώ και 15 χρόνια στην Ελλάδα.

Ακούγοντάς τον να παίζει ούτι και να τραγουδάει, σου δημιουργείται ένα συναίσθημα που μόνο πραγματικοί μάστορες της μουσικής μπορούν να σου αφήσουν.

Τον περασμένο Μάρτη κυκλοφόρησε από την LIBRA MUSIC ο δίσκος το "TALAR".

Ο Γιαννουλόπουλος γράφει: "Ακούω το ούτι του HAIG YAZDJIAN να μπλέκεται με το κανονάκι του δικού μας Πέτρου Ταμπούρη και τα άλλα όργανα του γκρουπ παγμένα από Αρμένιους και Έλληνες μαζί με τους οποίους έφτιαξε το θαυμάσιο άλμπουμ TALAR".

"NEA" 2 ΜΑΪΟΥ 1996

Οι συνεργασίες του με τον ΝΙΚΟ ΞΥΔΑΚΗ και OMAR - TARUK EKBILEK βεβαιώνουν τη μεγάλη του μουσική στόφα.

MAGIC DE SPELL

Ιδρύθηκαν το 1980 με μέλη τους: Θοδωρή Βλαχάκη - ντραμς, Γιώργο Σκαρλάτο - μπάσο, Αλέξη Κυριακάκη - φωνή και έπαιξαν για πρώτη φορά στο rock club Tiffany's στην Πλάκα. Στην αρχική τους σύνθεση ήταν επίσης και ο κιθαρίστας Γιώργος Αλαχούζος (γνωστός σήμερα από τα special κινηματογραφικά εφέ).

Κυκλοφορούν σε ανεξάρτητη εταιρία το πρώτο τους single «Nightmare».

Το 1982 προσχωρεί στο συγκρότημα ο μέχρι σήμερα τραγουδιστής τους Ηλίας Ασλάνογλου και την ίδια χρονιά παίζουν στο γήπεδο Σπόρτιγκ μαζί με τους Βρετανούς Fall.

Αρχές του 1983 κυκλοφορεί ο πρώτος τους μεγάλος δίσκος με τίτλο «A Body In A Snare» και το 1984 ο δεύτερος με τίτλο «Kiss The Mirror».

Κάνουν πολλές ζωντανές εμφανίσεις στην Ελλάδα, σε κλαμπ, γήπεδα, αμφιθέατρα κλπ. με αποκορύφωμα τις συναυλίες τους στα θέατρα Διάνα και Ακάδημος που βάζουν τις βάσεις για αυτοδιοργανωμένες συναυλίες ελληνικών ροκ γκρουπς.

Το 1985 το τραγούδι τους «Valse» έγινε video clip με σκηνοθέτη τον Άρη Εμμανουήλ και διακρίθηκε στο φεστιβάλ του Montreux, εκπροσωπώντας την Ελλάδα. Την ίδια χρονιά κυκλοφορούν τον τρίτο κατά σειρά δίσκο τους με τίτλο «Cpt Blind».

Το 1990 επανέρχονται δριμύτεροι μ'ένα διπλό δίσκο - συλλογή με τα καλύτερά τους τραγούδια καθώς και αρκετά ακυκλοφόρητα με τίτλο «A Story - The Best And The Rest».

Το 1992 συμμετέχουν μαζί με άλλα

συγκροτήματα στην ηχογράφηση ενός live δίσκου στο ΡΟΔΟΝ.

Το 1993 είναι ξεχωριστή χρονιά για τους Magic De Spell. Γνωρίζονται με τον μπάσιστα των Stranglers τον J. J. Burnel (Ζαν Ζακ Μπαρνέλ) κάνουν μαζί του πρόβες και κυκλοφορούν το «Διακοπές στο Sarajevo» με παραγωγό τον ίδιο το θρυλικό "Strangler", ο οποίος δήλωσε ενθουσιασμένος. Οι Magic De Spell σκληραίνουν τον ήχο τους και χρησιμοποιούν για πρώτη φορά ελληνικό στίχο. Η έκπληξη βρίσκεται στο τραγούδι του Γιώργου Ζαμπέτα "Ο πιό καλός ο μαθητής", που οι Magic De Spell διασκευάζουν με ροκ άποψη.

Το 1995 οι Magic De Spell, μετά από μια σειρά πολύ πετυχημένων εμφανίσεων σε όλη την Ελλάδα και την Κύπρο, μεταπηδούν στην οικογένεια της EROS MUSIC. Ηχογραφούν με παραγωγό και πάλι τον J. J. Burnel, το νέο τους δίσκο με τίτλο «Νύψον Ανομήματα Μη Μόναν Οψιν» ο οποίος κυκλοφορεί λίγο πριν το τέλος του χρόνου. Στο νέο αυτό άλμπουμ που ξεχωρίζει για την πολύ παραγωγή του, οι Magic De Spell παρουσιάζονται ωριμότεροι στιχουργικά και μουσικά.

Τα μέλη του συγκροτήματος είναι:

Νίκος (Ketchup) Γεωργούλης: Κιθάρα

Άρης Ζαρκάδας: Μπάσο

Big Nick Μαϊντάς: Πλήκτρα

Θοδωρή Βλαχάκης: Ντραμς

Ηλίας Ασλάνογλου: Φωνή

Χορηγός: TITAN A.E.

ΜΗΠΩΣ ΒΑΡΕΘΗΚΕΣ ...

ΜΗΠΩΣ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙΡΟΣ ...

... το παραμύδι;

... να κάνεις φίλους;

... τη μοναξιά σου;

... να πραγματοποιείς τα όνειρά σου;

... να κάνεις τα όνειρά σου σκόνη;

... να αντιμετωπίσεις την πραγματικότητα;

... να βάζεις τον εαυτό σου στο περιθώριο;

... να βρεις την θέση στη ζωή που σου αξίζει;

... να σπαταλές τη ζωή σου;

... να ζητήσεις βοήθεια;

ΑΠΟΦΑΣΙΣΕ ΓΙΑ ΤΗ ΖΩΗ ΣΟΥ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ "ΝΟΣΤΟΣ"

Κέντρο Ενημέρωσης Πειραιά

Ανδρούτσου 63, 185 31 Πειραιάς
τηλ.: 42.20.708 - 9, fax: 42.20.709

Κέντρο Ενημέρωσης Ηρακλείου

Μίνωος & Μ. Αρχαγγέλλου, Θέρισσος
τηλ.: (081) 261026, fax: (081) 260566

Νόστος

ΛΑΥΡΓ. ΑΝΤΑ ΜΟΝΟΤΥΠΟΥ (01) 64.94.172

**ΜΗΠΩΣ
ΕΙΝΑΙ ΚΑΙΡΟΣ...**

**ΝΑ ΨΑΞΕΙΣ
ΓΙΑ ΛΥΣΗ;**

ΚΡΙΣΤΑ ΒΟΛΦ ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ

ΠΕΡΙ ΜΗ-ΘΕΑΤΡΙΚΟΥ ΚΕΙΜΕΝΟΥ

Η Κρίστα Βολφ γεννήθηκε στο Λάντσμπεργκ της Ανατολικής Γερμανίας, το 1929. Σπούδασε Γερμανική Φιλολογία στην Ιένα και τη Λειψία. Από το 1953 μέχρι το 1959 εργάστηκε ως επιστημονική συνεργάτης του συνδέσμου Συγγραφέων της Γ.Λ.Δ. και κατόπιν ως συντάκτης του περιοδικού «Νέα Γερμανική Λογοτεχνία». Διετέλεσε ακόμα αρχισυντάκτρια του Οίκου «Νέα Ζωή» που εξειδικεύεται σε εκδόσεις Νεολαίας.

Το 1963 κυκλοφόρησε το μυθιστόρημα της «Ο μοιρασμένος Ουρανός» που απέσπασε το βραβείο «Χάϊνριχ Μαν» της Ακαδημίας Καλών Τεχνών της Γ.Λ.Δ. Το ίδιο έργο μεταφέρθηκε στον κινηματογράφο σε σενάριο της ίδιας. Το 1968 κυκλοφορεί το βιβλίο της «Σκέψεις για την Κρίστα Τ.». Τον ίδιο χρόνο, συνεργάζεται στη συγγραφή του σεναρίου «Οι νεκροί μένουν νέοι». Το 1973 τιμάται με το βραβείο «Τέοντρο Φοντάνα» και το 1976 κυκλοφορεί το αυτοβιογραφικό της μυθιστόρημα «Παιδικά μοτίβα». Το 1979 εκδίδονται: η συλλογή διηγημάτων της «Κανένας τόπος, πουθενά», το δοκίμιο της «Συνεχής προσπάθεια» καθώς και τα κείμενα της Καρολίνα Φον Γκυντερόντα «Η σκιά ενός ονείρου».

Το 1980 η Κρίστα Βολφ επισκέπτεται την Ελλάδα και το 1982 δημοσιεύει την «Κασσάνδρα».

Αρκετοί είναι εκείνοι που θεωρούν το ρόλο που παίζει τα τελευταία χρόνια, ο "μυθιστορηματικός" λόγος σε διάφορες σκηνικές αναζητήσεις, τη δραματουργική διερεύνηση κειμένων μη-θεατρικών, ή ακόμα και αυτήν την επίμονη στροφή της θεατρικής Ευρώπης στα κλασσικά έργα, σαν απλό σύμπτωμα ένδειας σύγχρονου ρεπερτορίου. Μολονότι η προσφυγή αυτή σε μη-θεατρικά κείμενα συνιστά ένα "προς το παρόν" των θεατρικών πραγμάτων - μια και τα πάντα στο θέατρο μετατοπίζονται συνεχώς - γεγονός παραμένει ότι μερικές από τις πιο ενδιαφέρουσες αιχμές στη σκηνική πρακτική των τελευταίων ετών αφορούν κείμενα μη-θεατρικά.

Το κείμενο, διατηρεί τον "χαρακτήρα" του σαν είδος λόγου, την σύνταξή του, τον "βηματισμό" του, στην αναζήτηση της καλύτερης, της αποτελεσματικότερης, δυνατόν, σκηνικής του μορφής. Το "αφηγηματικό", το μυθιστορηματικό αντιμετωπίζεται ως αν να μην ήταν διάφορο του θεάτρου, αλλά μια από τις δυνατές διαστάσεις του.

Όντας στα όρια της θεατρικής πράξης, στην κόψη ενός ορίου, πολύ κοντά σε μια πτώση, (επειδή λίγο πιο δω, λίγο πιο κει, μπορεί να μην είναι τίποτε άλλο από θέατρο ραδιοφώνου), υπαγορεύει στον ηθοποιό μια σειρά γοητευτικών, ερεθιστικών ερωτημάτων, οδηγώντας τον σε μια εκ νέου διερεύνηση των δυνατών σχέσεων της υποκριτικής με το λόγο, του είδους των εξαρτημάτων της υποκριτικής από το κείμενο.

Παίζω το κείμενο, παίζω με το κείμενο, λέω το κείμενο, μιλώ το κείμενο; Παίζω εκείνο που γεννά το κείμενο, εκείνο που μου προκαλεί το κείμενο, παίζω το υποκείμενο, αισθάνομαι και ταυτόχρονα αφηγούμαι αυτό που αισθάνομαι; Πως παντρεύονται θεατρικά, ο σκηνικός ενεστώς με τον παρατατικό λόγο, όταν καταπιάνομαι με κείμενα μνήμης; Ποιάς είναι ο χρόνος του "μυθιστορηματικού" λόγου - συχνά "μονόλογος" - σε σχέση με το χρόνο του θεατρικού λόγου - διαλόγου κατ' εξοχήν; Και εντέλει τι ακριβώς είναι θέατρο και θεαματικότητα όχι μόνο για τον ηθοποιό του θεάτρου, αλλά και για το συγγραφέα του θεάτρου;

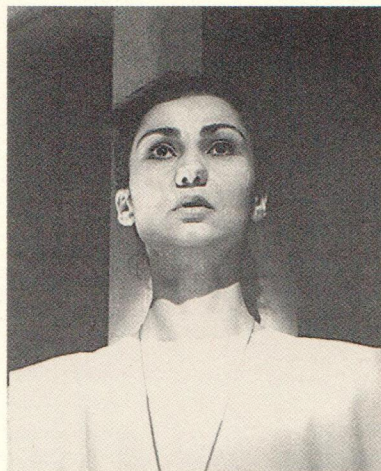
Μάγια Ανμπεροπούλου

Το 1959 αποφοιτά από τη δραματική σχολή του Θεάτρου Τέχνης και για δώδεκα συνεχή χρόνια συνεργάζεται με τον Κάρολο Κουν, παίζοντας Τ. Ουίλιαμς, Ανούιγ, Μ. Φρις, Σαίξπηρ, Π. Βάις, Πιραντέλλο, Ιονέσκο, Αρραμπάλ, Αριστοφάνη κ.α. Το 1971 εγκαθίσταται στο Παρίσι, όπου σπουδάζει σκηνοθεσία και μοντάζ κινηματογράφου (Con-

servatoire Libre du Cinema Francais). Επιστρέφοντας στην Αθήνα το 1976, συμμετέχει στην ίδρυση της πρότυπης δραματικής σχολής του Λαϊκού Πειραματικού Θεάτρου (Λ. Τριβιζάς), όπου διδάσκει υποκριτική. Έως το 1988, οπότε και αναλαμβάνει Καλλιτεχνική Διευθύντρια του ΔΗΠΕΘΕ Πάτρας, συνεργάζεται ως ηθοποιός με το Λαϊκό Πειραματικό Θέατρο, το Θέατρο Λαμπέτη, το Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος, το Αεικίνητο και το Θέατρο Τέχνης «Κάρολος Κουν», παίζοντας Μπρεχτ, Θ. Ουάιλντερ, Σαίξπηρ, Πίντερ, Μίντλετον, Μπότο Στράους, Βάλλιε Ινκλάν, καθώς και Ευριπίδη (*Τρωάδες*, *Βάκχες*), Αισχύλο (*Κασσάνδρα*, *Κλυταμνήστρα*).

Σκηνοθέτησε στην Πάτρα (1988-1992): Γκόρκι, Σαίξπηρ, Γκολντόνι, Κολτές, Μισίμα, Β. Γουλφ και Γ. Μπουρνιά, Μ. Λαϊνά, Γ. Ιωάννου, Α. Στάικο, Γ. Ρίτσο, Θ. Βαλινό κ.α. Επιστρέφοντας στην Αθήνα το 1992, σκηνοθετεί στο Θέατρο του Νότου: Κλωντέλ, Πιραντέλλο, Α. Γκέλμαν και στο Θέατρο Τέχνης: Στρίντμπεργκ, Βιλλιέ ντε Λ' Ήλ Αντάν. Έχει ανεβάσει τους *Αν Ρένουλντς - Μόικα Μπουφίνι (Τζόρνταν)* με την Κάτια Δανδουλάκη, Γκόρκι (*Οι Τελευταίοι*) με τους Δ. Παπαμιχαήλ - Ξ. Καλογεροπούλου, Τσέχοφ (*Ο Θεός Βάνιας*) με τους Δ. Παπαμιχαήλ - Α. Αλεξανδράκη στο Φεστιβάλ Άργους: *Κασσάνδρα* της Κρίστα Βολφ (1995) και *Μεταμορφώσεις Οβιδίου* (1996). Πρόσφατα έπαιξε στα έργα: *Η σιωπή του Μολιέρου* (Θέατρο Τέχνης, σκην. Γ. Λαζάνη, 1995), *Μπελβεντέρε* (Θέατρο του Νότου, σκην. Γ. Χουβαρδά), *Ταρτούφος* (Θέατρο του Νότου, σκην. Νικαίτης Κοντούρη). Έχει τιμηθεί με το Βραβείο Κουν και το Βραβείο Μαρίκας Κοτοπούλη.

Γεννήθηκε στην πρώην Τσεχοσλοβακία. Τελείωσε τη Δραματική Σχολή του Κρατικού Θεάτρου Βορείου Ελλάδος. Έπαιξε: στην Πειραματική Σκηνή Θεσσαλονίκης, Σαίξπηρ, Μπέκετ, κ.α. στο θέατρο Αεικίνητο, Μίντλετον (*Άλλοπαρμένοι*, σκην. Γ. Σεβαστίκογλου)· στην Ελεύθερη Σκηνή Ψεκάστε, *ψηφίστε, τελειώσατε* (σκην. Στ. Φασουλή), *Μέσα οι Αμερικάνοι* (σκην. Α. Βουτσινά)· στο Εθνικό Θέατρο: *Βάκχες* (σκην. Γ. Σεβαστίκογλου)· στο Δημοτικό Θέατρο Θεσσαλονίκης: *Φονιάς* (σκην. Τ. Μαρκετάκη)· στο ΔΗΠΕΘΕ Πάτρας, όπου υπήρξε βασικό στέλεχος: Θ. Βαλινό, Γ. Μισίμα, Γκόρκι, Τ. Ουίλιαμς, Σαίξπηρ, Γκολντόνι, Β. Γουλφ, Πίντερ, Μπαλζάκ κ.α. Σκηνοθέτησε: *Ερωτικές επιστολές Πορτογαλίδος μοναχής* (ΔΗΠΕΘΕ Πάτρας) και *Λευκές Νύχτες* (Ντοστογιέφσκι, στο Θέατρο του Νότου). Μαθήτευσε για τρία χρόνια στον Μιχάλη Κλαπάκη (κρουστά).

ΜΟΡΦΕΣ ΑΠΟ ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ ΒΙΖΥΗΝΟΥ

ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΓΙΑ ΕΝΑ ΜΟΝΟ ΗΘΟΠΟΙΟ

Κείμενο: Άννα Κοκκίνου
Σκηνοθεσία: Δήμος Αβδελιώτης
με τη συνεργασία της: Μίρκας Γεμεντζάκη
Μουσική: Δημήτρης Παπαδημητρίου
Φωτισμοί: Φίλιππος Κουτσάφτης
Φιλολογικός σύμβουλος: Βασίλης Διοσκουρίδης
Ηθοποιός: Άννα Κοκκίνου

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Το μόνον της ζωής του ταξείδιον

ΣΚΗΝΗ 1η Είσοδος

ΣΚΗΝΗ 2η Όνειρο

ΣΚΗΝΗ 3η Μάγισσα

ΣΚΗΝΗ 4η Ραφτάκι

ΣΚΗΝΗ 5η Νυχτερινή ιππασία

Το αμάρτημα της μητρός μου

ΣΚΗΝΗ 6η Στην εκκλησιά

Μοσκόβ Σελήμ

ΣΚΗΝΗ 7η Εφιάλτης

Το αμάρτημα της μητρός μου

ΣΚΗΝΗ 8η Εξομολόγηση

Πρωτομαγιά

ΣΚΗΝΗ 9η Πρωτομαγιά

Μεταξύ Πειραιώς και Νεαπόλεως

ΣΚΗΝΗ 10η Τρικυμία

Αι συνέπειαι της παλαιάς ιστορίας

ΣΚΗΝΗ 11η Κλάρα

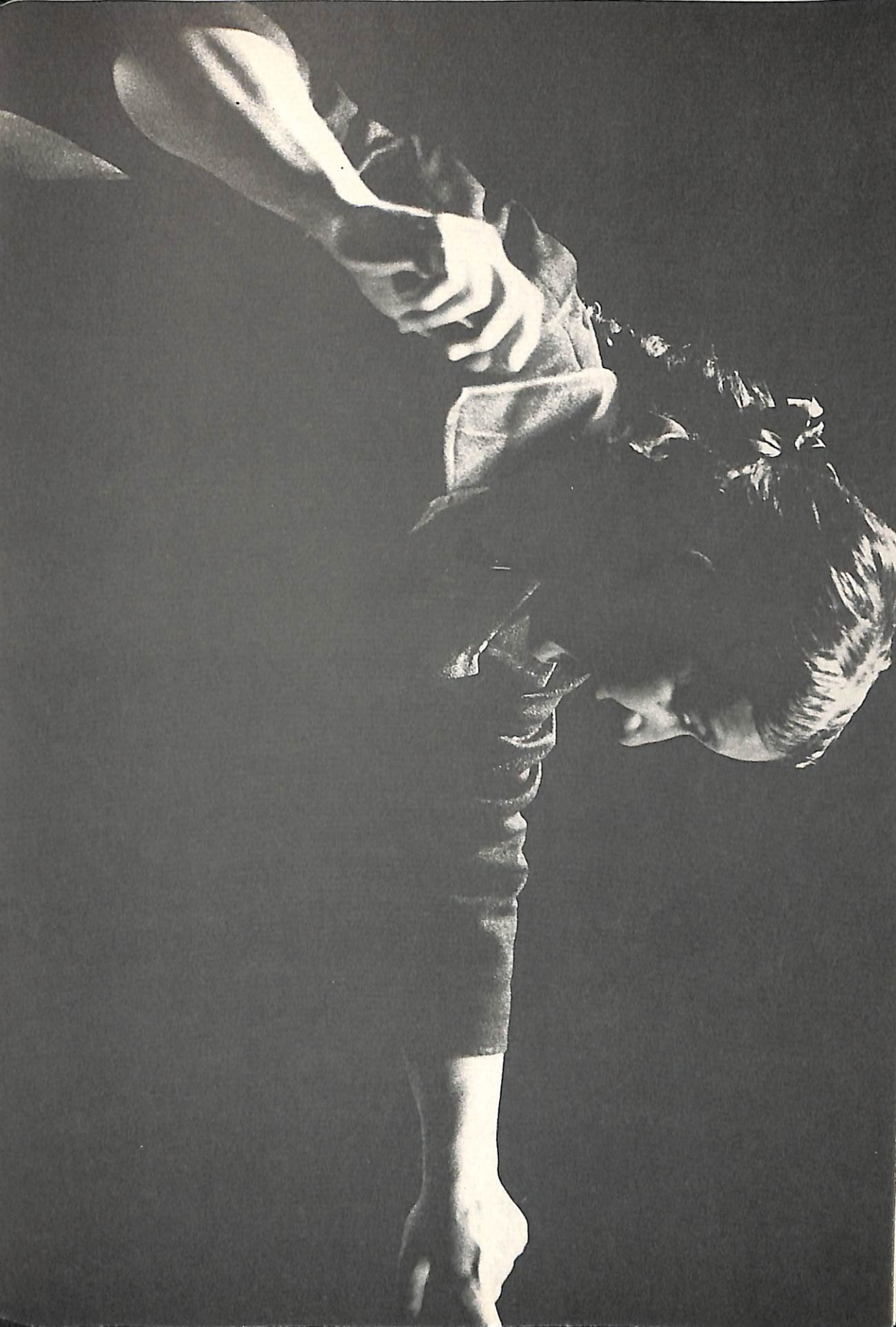
Το μόνον της ζωής του ταξείδιον

ΣΚΗΝΗ 12η Ξύπνημα

ΣΚΗΝΗ 13η Παππούς

Πρωτομαγιά

ΣΚΗΝΗ 14η Έξοδος

ΠΑΛΙΟΚΑΙΡΙΝΕΣ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΕΣ ΜΝΗΜΕΣ

Για πρώτη φορά συνυπάρχουν ΠΟΛΥΦΩΝΙΚΑ ΠΩΓΩΝΙΟΥ, συγκεκριμένα των Κτισμάτων, το πιο γνωστό συγκρότημα πολυφωνίας της Ηπείρου που έχει καταγραφεί από το Σίμωνα Καρρά, τη Δόμνα Σαμίου και έχει παρουσιαστεί από τον Γ. Παπαδάκη στην εκπομπή "Σε ήχο Πλάγιο" με την οργανική μουσική παιγμένη από γνήσιους και καταξιωμένους ηπειρώτες οργανοπαίχτες από οικογένειες που έχουν γράψει ιστορία στην Ηπειρώτικη μουσική (Χαλκιάδες, Ζουμπαίοι).

Αναλυτικά παίζουν:
Αχιλλέας Χαλκιάς: Βιολί
Γιώργος Κωτσίνης: Κλαρίνο
Χριστόδουλος Ζούμπας: Λαούτο
Γιάννης Κοττάς: Λαούτο - Τραγούδι
Νίκος Κοντός: Ηπειρώτικο ντέφι

Και με δύο ερασιτέχνες εξαιρετους τραγουδιστές τη Μαριάννα Τζίμα που θα τραγουδήσει Κοντισιώτικα κομμάτια σε πρώτη εκτέλεση για το κοινό της Αθήνας, (σπάνιο είδος μη καταγεγραμμένο παρά σε 3 δίσκους γραμμοφώνου το 1930) και το Γιώργο Σάρρο που θα τραγουδήσει τα Βλάχικα της Ηπείρου επίσης σπάνιο μη καταγεγραμμένο είδος.

Χορηγός: **INTERCAT A.E.**

ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ ΧΟΡΟΣ

Ομάδες Σύγχρονου Χορού: "Μετακίνηση" - "Ωκυρόη"

Τίτλος: "Μετρώντας το Χρόνο"

Χώρος άπειρος, υπερόριος
Απομεινάκια (αν)ιχνεύω
κατάλοιπα πρωτινά
Μέλλον ελευσόμενο
ανοικίζω άστεγος - άοικος
Χρόνος ανακόλουθος, ανοίκιος
παράτερος
παρακάψαμε τον ιερό δρόμο
μετρώντας

Χορογραφία: Βάσω Μπαρμπούση - Μαρία Τσουβαλά

Σκηνοθεσία: Γιώργος Λάνθιμος

Διεύθυνση φωτογραφίας: Φίλιππος Κουτσάφτης

Χορεύουν: Νατάσα Αβρά

Νατάσα Αρέθα

Βάσω Γιαννακοπούλου

Μαργαρίτα Μάντακα

Γιάννα Μπινάρη

James D' Silva

Κοστούμια: Άρτεμις Αλκαλάη

Σκηνική παρέμβαση: Ανδρέας Κοκκίνης

Η χορογραφία έχει κινηματογραφηθεί στους χώρους του παλιού ελαιουργείου και θα παρουσιαστεί σε διεθνείς διαγωνισμούς.

Η παράσταση και η δημιουργία του film επιχορηγήθηκαν από:

ΔΗΜΟ ΕΛΕΥΣΙΝΟΣ - ΕΘΝΟΚΑΡΤΑ Α.Ε.

ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟ - ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

ΛΑΪΚΟ ΟΡΑΤΟΡΙΟ "ΑΕΙΟΝ ΕΣΤΙ"

Μουσική: ΜΙΚΗΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ

Ποίηση: ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΕΛΥΤΗΣ

Παίζουν: Βλάχος Παναγιώτης (κρουστά)
Γαλανού Βίκυ (φλάουτο - πλήκτρα)
Θεοδωροπούλου Νάντια (πλήκτρα)
Κοροβέσης Γιάννης (σαντούρι)
Μαρούγκα Ευδοκία (πιάνο)
Μέλλιος Γιάννης (κιθάρα)
Ναζάρε Νταν (βιολί)
Πολυκανδριώτης Σπύρος (μπουζούκι)
Στάθης Βαγγέλης (κλαρίνο)

Τραγουδούν: Σύριος Μανώλης
Πολυκανδριώτης Σπύρος
Κοροβέσης Γιάννης
Παντελιά Μαρία
Μουρίκη Κατερίνα
Κολάγκη Ισμήνη
Λάσκου Δέσποινα
Μπουρδοπούλου Αγγελική
Μπάρδης Γιάννης

Αφηγητής: Βασιλείου Παναγιώτης

Διεύθυνση: Καμπόλη Ασημίνα

Παραγωγή: Πνευματικό Πολιτιστικό Κέντρο Δήμου Ελευσίνας

Χορηγοί: SKOT A.E.

JHONSON & JHONSON HELLAS AEBE

ΓΙΑΝΝΗΣ ΓΑΒΑΛΑΣ
ΒΑΣΙΛΗΣ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΟΥΤΡΑΦΟΥΡΗΣ
ΜΙΧΑΛΗΣ ΔΕΒΕΝΤΗΣ

Ἐν Ἐλευσίνι

Strophæus
Mills at Rhetæ

Hymettus. Tumulæus.
Mystic Gap

Mc Corydallos

ΙΕΡΑ ΟΔΟΣ

Το βιβλίο είναι αποτέλεσμα
της προσπάθειας τεσσάρων Ελευσινίων ποιητών
να εκφράσουν την αγάπη και την αγωνία τους
για τη γενέθλια πόλη
μέσα από το ποιητικό τους έργο.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ

Ο Αισχύλος κέρδισε την πρώτη του νίκη στα 484· πρόκειται για μία βέβαιη χρονολογία, βασισμένη στα δημόσια αρχεία, η οποία θα μπορούσε να μας κινήσει κάποιες ελαφρές υποψίες ως προς το 525/4 ως έτος της γέννησής του (χρονολογία ακμής;) μολονότι, αν πήρε μέρος ήδη στους δραματικούς αγώνες του 499/6, μπορεί και να μην απέχει πολύ από την πραγματικότητα. Πατέρας του ήταν ο Ευφορίων, ένας ευπατρίδης, και τόπος της γέννησής του η Ελευσίνα. Λίγα είναι τα στοιχεία που γνωρίζουμε για τη ζωή του. Πολέμησε στο Μαραθώνα, όπου σκοτώθηκε ο αδελφός του Κυνέγειρος· αναμφισβήτητα πήρε μέρος στη ναυμαχία της Σαλαμίνας, την οποία και περιγράφει και ίσως να πολέμησε και στις Πλαταιές. Όταν αναφέρεται στον πόλεμο, γράφει σαν άνθρωπος που γνωρίζει και τη δόξα και την αθλιότητά του. Επισκέφτηκε τουλάχιστον δύο φορές τη Σικελία. Για κάποιο χρονικό διάστημα ανάμεσα στα 472 και 468 βρέθηκε στην αυλή του Ιέρωνα Α΄ στις Συρακούσες, όπου λέγεται ότι ξανανέβασε τους *Πέρσες* και, για να τιμήσει τη νεόδμητη πόλη της Αίτνας, δίδαξε ένα δράμα με τίτλο *Αιτναίες* (τμήμα της υπόθεσής του είναι πιθανό ότι μας σώζει ένας λάπυρος). Το 458, ή αργότερα, μετά την πτώση των Σικελών τυράννων πήγε στη Γέλα, όπου πέθανε το 456. Ο βαθμός συμμετοχής του στην πολιτική ζωή της Αθήνας, αν πράγματι είχε κάποια συμμετοχή, είναι αμφιλεγόμενο θέμα, έχουμε όμως λόγους να πιστεύουμε ότι συμπαθούσε τον Θεμιστοκλή, ο οποίος αντιμετώπιζε προβλήματα, όταν ο Αισχύλος συνέθετε τους *Πέρσες* του· και φαίνεται καθαρά από τις *Ευμενίδες* ότι αποδέχτηκε τις ριζοσπαστικές μεταρρυθμίσεις που επέφερε στον Άρειο Πάγο ο Εφιάλτης, αλλά αν τις υποδέχτηκε με τον ενθουσιασμό του φανατικού δημοκρατικού ή με την επιφυλακτικότητα του μετριοπαθούς συντηρητικού είναι ένα σημείο στο οποίο δεν επικρατεί ομοφωνία ανάμεσα στους φιλόλογους. Αυτό που έχει σημασία για μας είναι ότι συνέθεσε δράματα. Έγραψε, έπαιξε και δίδαξε έργα, επινοώντας νέες ορχηστρικές κινήσεις για το χορό. Η δεξιοτεχνία του στη σκηνική παρουσίαση είναι προφανής.

Οι νίκες που κέρδισε ανέρχονται σε 13 ή σύμφωνα με μία άλλη πληροφορία σε 28. Στη δεύτερη περίπτωση θα πρέπει να περιλαμβάνονται και οι μεταθανάτιες νίκες του, αφού όπως πληροφορούμαστε, για να τιμήσουν τον ποιητή μετά το θάνατό του, του παραχώρησαν το εξαιρετικό προνόμιο συμμετοχής των δραμάτων του και σε μεταγενέστερους δραματικούς αγώνες. Ο αριθμός των 13 νικών αρκεί για να δηλώσει μία σημαντική υπεροχή. Περίπου 80 τίτλοι έργων του μας είναι γνωστοί, αλλά μόνο 7 σώζονται ακέραια· τρία από αυτά συγκροτούν την τριλογία της *Ορέστειας*. Η τριλογία ήταν ένα εντυπωσιακό στοιχείο της δραματικής του τέχνης. Είχε γίνει κανόνας στους δραματικούς αγώνες (δεν μπορούμε να πούμε πότε) να διδάσκει κάθε ποιητής τρεις τραγωδίες συνοδευόμενες από ένα σατυρικό δράμα· τα τέσσερα αυτά δράματα, και μετά τον Αισχύλο κατά κανόνα ήταν, από θεματική άποψη ασύνδετα μεταξύ τους· δική του πρακτική προφανώς ήταν -τουλάχιστον προς το τέλος της σταδιοδρομίας του- να διδάσκει τρεις τραγωδίες που πραγματευόνταν διαδοχικά στάδια του ίδιου μύθου και ένα σατυρικό δράμα με στενή θεματική συνάφεια. (Μόνο για αυτά τα θεματικώς συνεχόμενα δράματα είναι κυριολεκτική η χρήση των όρων τριλογία και τετραλογία). Έχουμε τη σπάνια καλή τύχη να μας σώζεται μία ολόκληρη Αισχύλεια τριλογία· χωρίς αυτήν θα ήταν σχεδόν αδύνατο να κατανοήσουμε πως χρησιμοποίησε αυτή τη δραματική μορφή προκειμένου να διερευνήσει την ανθρώπινη μοίρα σε μία εκτεταμένη ανθρώπινη κλίμακα ή πως πέτυχε την αρχιτεκτονική ενότητα του συνόλου και ως εκ τούτου, τη δημιουργία ενός ενιαίου κατ' ουσίαν καλλιτεχνικού έργου. Από αυτό συνάγεται ότι όπου, όπως λ.χ. στους *Επτά*, τις *Ικέτιδες* και (πιθανόν) τον *Προμηθέα* έχουμε μόνο ένα από τα τρία δράματα, οι ερμηνευτικές μας προσπάθειες ξεκινούν με μία βαριά αναπηρία. Από τα χαμένα δράματα ορισμένα με βεβαιότητα και άλλα με αρκετή πιθανότητα μπορούν να υπαχθούν στις τριλογίες. Είναι πολύ πιθανόν ότι ο Αισχύλος ήταν εκείνος που επινόησε αυτή τη δραματική μορφή (μολονότι γνωρίζουμε ότι και άλλοι τη χρησιμοποίησαν), αλλά δεν μπορούμε να γνωρίζουμε πόσο νωρίς στη σταδιοδρομία του την εισήγαγε. Για ορισμένους τίτλους είναι γνωστό, και για άλλους εικάζεται, ότι ανήκουν σε σατυρικά δράματα -περίπου 15 συνολικά- αλλά επειδή δεν γνωρίζουμε πότε θεσπίστηκε ο κανόνας της συμμετοχής με τρεις τραγωδίες και ένα σατυρικό δράμα, δεν ξέρουμε τον αριθμό των σατυρικών δραμάτων που χρειάστηκε να συνθέσει, μολονότι γνωρίζουμε ότι η φήμη του και σε αυτό το δραματικό είδος είναι μεγάλη. Η πρώτη, λοιπόν, σταδιοδρομία είναι για μας απολύτως σκοτεινή και μόνο στα 472 φτάνουμε σε σταθερό έδαφος· και αυτό συμβαίνει με ένα δράμα που διαφέρει από τα άλλα σωζόμενα έργα του από δύο απόψεις.

ΠΡΟΜΗΘΕΑΣ ΔΕΣΜΩΤΗΣ

Προμηθέας: ΤΑΣΟΣ ΔΗΜΑΣ

Ιώ: ΣΟΦΙΑ ΧΙΛΛ

Χορός: ΣΟΦΙΑ ΜΙΧΟΠΟΥΛΟΥ

Ήφαιστος / Ερμής: ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΥΜΕΩΝΙΔΗΣ

Κράτος / Ωκεανός: ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ ΚΑΛΕΤΣΑΝΟΣ

μετάφραση: ΠΑΝΟΣ ΜΟΥΛΑΣ

σκηνοθεσία: ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΤΕΡΖΟΠΟΥΛΟΣ

σκηνικά - κοστούμια: ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΤΣΑΣ

φωτισμοί: ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΤΕΡΖΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

βοηθός σκηνοθέτη: ΕΡΜΟΦΙΛΟΣ ΧΟΝΤΟΛΙΔΗΣ

Ο Θεόδωρος Τερζόπουλος είναι πιστός στους κανόνες που παγιώθηκαν κατά τη σκηνοθεσία του στις ευριπίδειες Βάκχες, όμως προχωράει και πιο πέρα. Ο μύθος, άλλη μιά φορά, καθίσταται ορατός μέσω της χρήσεως του ανθρώπινου σώματος. Εισέρχεται στα ενδότερα του ανθρώπου και αποκομίζει τις εσωτερικές αλήθειες, οι οποίες είναι αλήθειες αιώνιες, και καταλήγουμε να δούμε πως η τραγωδία της ανθρωπότητας είναι όντως μία συλλογική τραγωδία.

Η περσόνα μετατοπίζεται. Καταργείται πλέον η διάκριση άρρενος - θήλεως (κάτι που θα μπορούσε να ερμηνευθεί ως απελευθέρωση), αλλά η φρίκη εγκαθίσταται. Δεν υπάρχουν διαχωριστικές γραμμές μεταξύ εχέφρονος και παράφρονος, μεταξύ ζωντανών ή νεκρών.

Μέσα από τις επαναλαμβανόμενες χειρονομίες είτε κινήσεις των προσώπων - φαινομενικά χωρίς νόημα ή σχέση προς όποιο κείμενο, εκτός από κάποιο εσωτερικό μη αποκρυπτογραφούμενο - ο άνθρωπος παρουσιάζεται ως θύμα των εξαναγκασμών που υφίσταται.

Παριστάμεθα σ' αυτές τις επαναλαμβανόμενες, κενές νοήματος κινήσεις του σ' έναν κόσμο που κι αυτός είναι κενός νοήματος. Εδώ έχουμε το υποδειγματικά αποδομημένο τοπίο: το σήμα αντιπροσωπεύει σήμα σε αέναη αναγωγή, ο άνθρωπος αντιπροσωπεύει τον νεκρό, και αντιστρόφως.

Marianne McDonald

Από το βιβλίο *Αρχαίος Ήλιος - Νέο Φως*

Μετάφραση: Παύλος Μάτεσις

Οι θεοί πάνω, οι άνθρωποι κάτω. Ο Αισχύλος τοποθετεί τα πάθη του Προμηθέα στη σκεπή του κόσμου, στον Καύκασο, μία ερημική και φαλακρή βουνοκορφή. Ο Προμηθέας αλυσοδένεται στο βράχο, ύστερα ρίχνεται στην άβυσσο του Ταρτάρου. Ο Τάρταρος βρίσκεται κάτω από τη γη. Η πτώση του Προμηθέα είναι σωματική και θεαματική, συνοδεύεται από βροντές και κεραυνούς.

Στο δράμα του Προμηθέα συμμετέχει ολόκληρος ο κόσμος: θεοί, άνθρωποι και στοιχεία της φύσης. Αυτός ο κόσμος έχει μία κάθετη διάρθρωση: πάνω είναι η έδρα των θεών και της εξουσίας, κάτω ο τόπος της εξορίας και της τιμωρίας. Στη μέση βρίσκεται ο επίπεδος δίσκος της γης και το επίπεδο πιάτο της ορχήστρας όπου διαδραματίζεται η δράση. Η κάθετη διάρθρωση του κόσμου με το Πάνω και το Κάτω, που αποτελούν συγκεκριμένες λειτουργίες, που έχουν συγκεκριμένο συμβολισμό

και προορισμό, είναι από τα οικουμενικότερα και ανθεκτικότερα στο χρόνο αρχέτυπα.

Ο Προμηθέας σταυρώνεται από τους απεσταλμένους των θεών, που ήρθαν από πάνω, εξαιτίας της υπερβολικής αγάπης του για τους ανθρώπους που βρίσκονται κάτω. Ο Δίας είναι αδράτος· όμως προς αυτόν απευθύνονται οι θρήνοι και οι απειλές του Προμηθέα. Προς αυτόν και προς τους ανθρώπους που είναι θεατές. Ο θεός και οι άνθρωποι είναι οι δύο πλευρές του αυτού δράματος. Ο Προμηθέας είναι ο κατηγορούμενος, όμως ο κατηγορούμενος μετατρέπεται σε κατηγορο, αντίθετα από ό,τι συμβαίνει στον Οιδίποδα του Σοφοκλή, όπου ο κατηγορος γίνεται κατηγορούμενος. Πάνω παίζεται ένα πολιτικό δράμα και οι εξουσιαστές εναλλάσσονται, κάτω οι άνθρωποι μόλις έχουν εγκαταλείψει την αρχική τους ζωώδη κατάσταση. Οι άνθρωποι αλλάζουν, όπως και οι δυνάμεις της φύσης και οι θεοί, ολόκληρος ο κόσμος κινείται στο χρόνο, εξακολουθεί ωστόσο να διατηρεί την κάθετη διάρθρωσή του, με τον Όλυμπο και τον Τάρταρο, καθώς και με τον επίπεδο σαν την ορχήστρα κύκλο της γης στη μέση. Το τοπίο του κόσμου κινείται στο χρόνο, όμως αυτός ο χρόνος κυλάει με διαφορετικές ταχύτητες, είναι δηλαδή ένας άλλος χρόνος για τους θεούς και ένας διαφορετικός χρόνος για τους ανθρώπους.

ΣΑΒΒΑΤΟ 7 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1996
ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ
Αίθουσα Δημοτικού Συμβουλίου
Παγκάλου 52 Ελευσίνα

1η ΗΜΕΡΙΔΑ

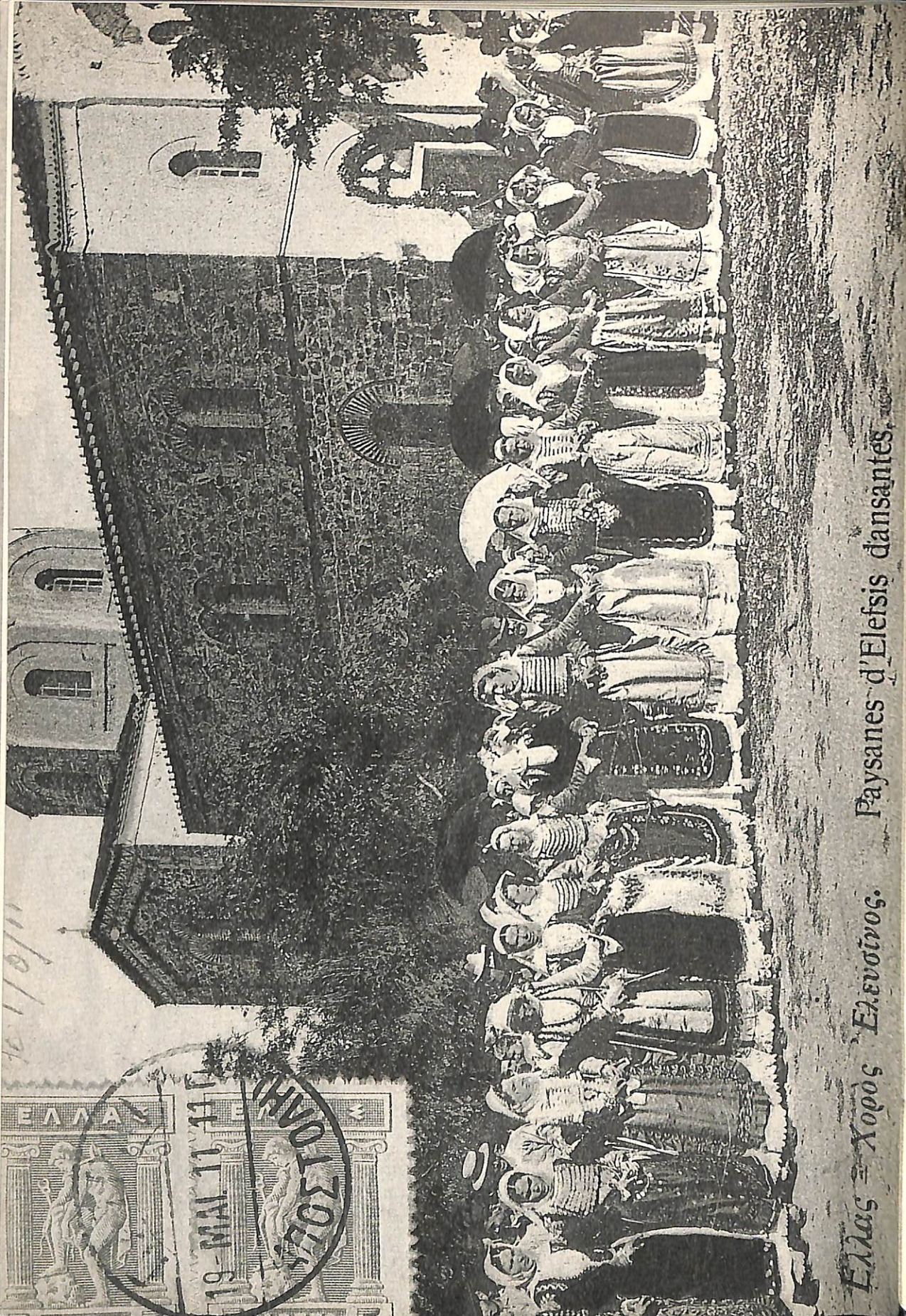
Θέμα: "Η ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΕΛΕΥΣΙΝΑΣ".
Προτάσεις - αξιοποίηση.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

- ώρα 10.00 π.μ.: Έναρξη της "Ημερίδας"
από τον Δήμαρχο Ελευσίνας Κο.Γεώρ. Γεωργόπουλο.
- ώρα 10.30 π.μ.: Παρουσίαση προγράμματος από τον Λαογράφο
Κο Ευάγγ. Λιάπη, Πρόεδρο των εργασιών.
- ώρα 11.00 π.μ.: Κύρια ομιλία από τον Κο Βασίλη Ηλιόπουλο
Δρ. Αρχιτεκτονικής - Συγγραφέα - Καθηγητή Τ.Ε.Ι.
με Θέμα: ΕΛΕΥΣΙΝΑ - ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ
συμβολή στη διατήρηση και συνέχιση της Ελληνικότητας.
- ώρα 11.45π.μ.: Συζήτηση.
- ώρα 13.00 μ.μ.: Διάλειμμα.
- ώρα 15.00 μ.μ.: Συνέχιση εργασιών - Προτάσεις.
- ώρα 18.00 μ.μ.: Τέλος των εργασιών της Ημερίδας.

ΕΙΣΟΔΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΗ

Χορηγοί: **ΤΑΚΗΣ Δ. ΛΥΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΣ & ΣΙΑ Ε.Π.Ε.**
ΧΡ. ΡΟΚΑΣ ΑΒΕΕ

Ελλάς = Χορός Ελενσίνος.

Paysannes d'Elefsis dansantes.

ΚΥΡΙΑΚΗ 15 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ
ΠΛΑΤΕΙΑ ΝΕΟΛΑΙΑΣ
ΑΝΩ ΕΛΕΥΣΙΝΑ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΙΩΝ ΕΛΕΥΣΙΝΑΣ "ΤΑΞΙΑΡΧΗΣ ο ΠΑΕΡΜΙΩΤΗΣ"

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΗΠΕΙΡΩΤΩΝ ΘΡΙΑΣΙΟΥ ΠΕΔΙΟΥ

ΘΕΣΣΑΛΙΚΗ ΕΝΩΣΗ ΕΛΕΥΣΙΝΑΣ

ΚΕΡΚΥΡΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ ΕΛΕΥΣΙΝΑΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΡΗΤΩΝ ΕΛΕΥΣΙΝΑΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΩΝ ΕΛΕΥΣΙΝΑΣ

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΔΗΜΟΥ ΕΛΕΥΣΙΝΑΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΟΝΤΙΩΝ ΕΛΕΥΣΙΝΑΣ "ΝΕΑ ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΑ"

ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΡΩΜΑΝΙΩΤΩΝ ΛΑΚΚΑΣ ΣΟΥΛΙΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

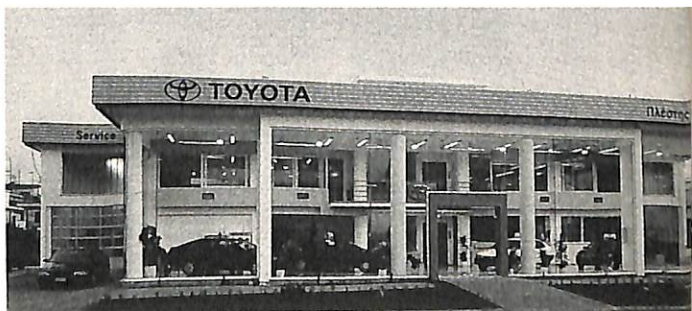
ΧΙΑΚΗ ΕΝΩΣΗ ΕΛΕΥΣΙΝΑΣ "ΑΓΙΑ ΜΑΡΚΕΛΛΑ"

ΤΟΥΟΤΑ ΠΛΕΣΤΗΣ ΣΤΗΝ ΕΛΕΥΣΙΝΑ

Το δικό μας έργο ξεκίνησε πριν 22 χρόνια κι ακόμη συνεχίζεται...

Οι πρόγονοί μας, με τα έργα τους, φρόντισαν η ζωή μας να γίνει καλύτερη και πιο ξέγνοιαστη. Έτσι και ο Επίσημος Έμπορος ΤΟΥΟΤΑ Πλέστης Α.Ε. στην Ελευσίνα. Χρόνια τώρα, φροντίζει για το παρόν και το μέλλον μας και ξεχωρίζει, γράφοντας τη δική του ιστορία! Γιατί, η ΤΟΥΟΤΑ Πλέστης Α.Ε. στην Ελευσίνα, 22 χρόνια τώρα, βοηθά να αποκτήσουμε το ΤΟΥΟΤΑ που μας "ταιριάζει", με τους δικούς μας όρους, ενώ φροντίζει και για τη συνέχεια! Το άψογο service, το υποδειγματικό τμήμα ανταλλακτικών, το άρτια εξοπλισμένο συνεργείο και το σύγχρονο φανοποιείο διατηρούν το ΤΟΥΟΤΑ μας σε άριστη κατάσταση, όσα χρόνια κι αν περάσουν! Η ΤΟΥΟΤΑ ΠΛΕΣΤΗΣ Α.Ε. έχει προσφέρει και θα προσφέρει ακόμη πολλά με το έργο της.

Ας το παρακολουθήσουμε από κοντά!

Πλέστης α.ε.

23ο χλμ. Νέας Εθνικής Οδού Αθηνών - Κορίνθου, 192 00 Ελευσίνα.
Τηλ.: 554 6302, 554 6372, 554 3398, Fax. 554 5578

Ληκύθιο κλασικών χρόνων
με ερυθρόμορφη παράσταση γυναίκας,
από σωστική ανασκαφή
στη σύγχρονη πόλη της Ελευσίνας.

